

L'ucmajor

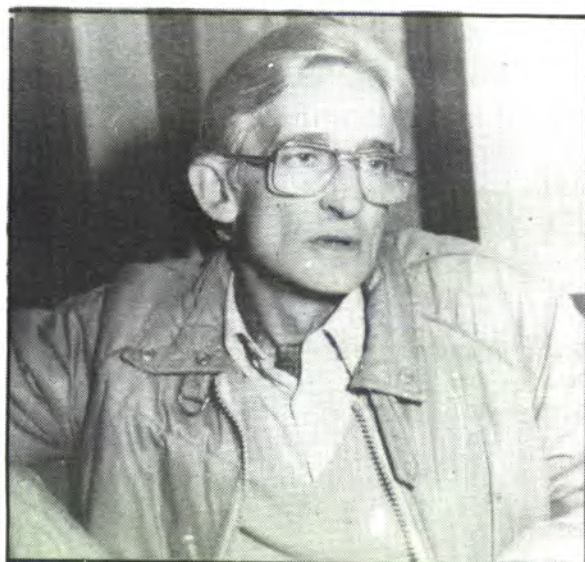
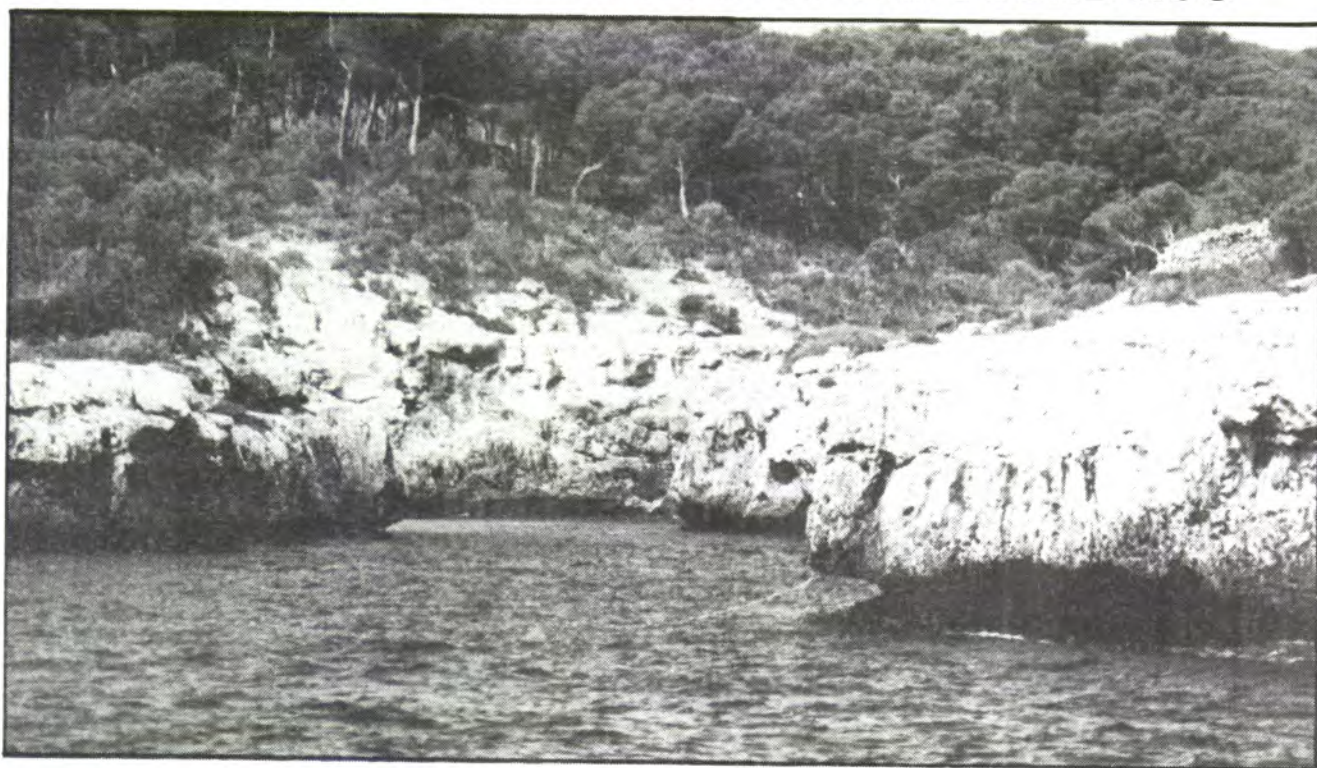
Núm. 52 - Desembre 85

de pinte en ample

Preu: 80 Ptes.

APROVADA LA URBANITZACIO CAPOCORB NOU

**EL MENESCAL COTA,
CAP A LA PRESIDENCIA
DE LA FEDERACIO
REGIONAL DE CAÇA**

**LA PREMSA FORANA HA
CELEBRAT EL I CONGRES**

SUPER DERESA

*Avd. Cavaller Ramon Santmartí
(cantonada C. Sant Francesc)*

EDIFICI DERESA - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR

**VOS DESITJA BONES FESTES I VENTUROS 1986
I VOS RECOMANA QUE**

**A MES DE TOTS ELS ARTICLES DE COMESTIBLES,
DROGUERIA I PERFUMERIA**

ARA

**GRAN ASSORTIT DE JUGUETES, OLLES, CACEROLES,
PLASTICS I UTENSILIS DE CUINA**

CONTINUEN LES

GRANS OFERTES ANIVERSARI

**I A MES OFERTES DE TORRONS, XAMPANYS,
XOCOLATES I TOTS ELS GENERES PROPIS PER A
LES PROXIMES FESTES**

**SUPER DERESA - El Supermercat de Lluçmajor per a tota
Mallorca**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any IV

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies

COL.LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Catalina Garau.
Colomà Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Miquel Monserrat
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

I Congrés de Premsa Forana

Després de la celebració del I Congrés de l'Associació de Premsa Forana, algú ha afirmat que aquesta ha arribat a la majoria d'edat. En opinió nostra, a l'hora de fer-ne la valoració no volem caure en exageracions extremes. De totes maneres podem dir que aquest Congrés ha estat positiu i que es tanca amb un balanç encoratjador, si més no com a porta oberta a futures edicions.

L'altre fet remarcable d'aquestes jornades ha estat l'elecció de la nova junta directiva de l'Associació. Quan es va convocar el Congrés, en principi no era obligatori procedir al canvi de dirigents, emperò la renúncia anticipada de Carles Costa ha motivat l'avanç de les eleccions. Davant aquesta situació, un grup de revistes que comparteixen unes inquietuds comunes decideixen presentar els seus representants a les votacions. Aquestes publicacions –entre les quals es troba "Lluçmajor"– es defineixen com a revistes d'aparició predominantment mensual, elaborades sense afany lucratiu i redactades íntegrament –o en evolució cap a una redacció íntegra, en el cas del "Felanix"– en llengua catalana. Estan, a més, fortament compromeses amb la lluita per la identitat cultural i política de Mallorca.

L'objectiu d'aquestes revistes –que d'acord amb el sistema electiu es presentà a través de 7 candidats a títol personal– era aconseguir una representació significativa dins la junta. La no presentació d'altres candidatures –ho devien voler jugar a tot o res, i no veien la presidència assegurada va determinar que la directiva quedàs copada pel sector que la premsa ciutadana ha qualificat de nacionalista i progressista.

Si els fets han estat aquests, estranya, per tant, que des de certs sectors s'insinuï l'assalt a l'Associació per part de ningú o que es parli veladament de voluntats marginadores dels guanyadors. Recordem que, si hi havia més gent o sectors amb expectatives d'entrar a la junta, l'única marginació que poden haver sofert és la que ells mateixos s'han imposat.

Més enllà d'aquestes qüestions, la nostra presència dins la cúpula de l'Associació feim el propòsit que vagi encaminada a realitzar una labor honesta, eficaç i vàlida per a totes les publicacions foranes i, en general, per als pobles de la nostra Mallorca.

NOTICIES LOCALS

DELEGACIÓ DEL GOB A LLUCMAJOR.

Un grup de llucmajorers que pertanyen al GOB han decidit de crear una delegació a Lluçmajor. Després d'una reunió prèvia es va decidir que el divendres dia 13 de desembre a les 9,30 del vespre es constituirà el GOB a Lluçmajor, als baixos de la Rectoria, amb la presència de membres de Ciutat i la pro-

jecció d'un àudio-visual. Hi són convidats a participar tots els integrants en la defensa i protecció de la naturalesa.

LLUCMAJOR VA GUANYAR EL 2on. PREMI DE LA LOTERIA.

La data 30 de Novembre va ser important per al poble perquè la sort va arribar a l'Administració de loteries del C. de sa Fira,

núm. 10

El total del premi fou de 10.000.000 pts. corresponent al segon premi de la loteria Nacional i el número guanyador, el 00335, afortunadament molt repartit. Enhorabona a tots els guanyadors.

ANY EUROPEU DE LA MUSICA.

El 16 de Novembre es va celebrar a la nostra ciu-

tat un Concert Extraordinari inclòs en la celebració de l'Any Europeu de la Música, en commemoració del 3er. aniversari del naixement de tres genis universals: Bach, Haendel i Scarlatti.

La realitat és que no només va resultar un Concert Extraordinari, tal i com s'havia anunciat, sinó que podríem dir, irrepètible, perquè per poder-lo celebrar s'hagueren de conjuntar tres Corals i dues Bandes de Música (entre elles la de Lluçmajor), tenint en compte el sacrifici que suposa el fet que més de dues-centes persones es desplaçassin per tal d'assajar i actuar, tots de forma desinteressada, i només mogudes pel gran amor cap a la música.

La vetlada es va iniciar amb la intervenció conjunta de les Bandes (Pollença i Lluçmajor), les quals sota la direcció del Sr. Larry Ashmore interpretaren l'Obertura de "Carmen" de Bizet. A continuació actuaren les Corals dirigides pels respectius directors (Mateu Cifre i Conti) i interpretaren, per separat, alguns temes del seu repertori.

Seguidament varen actuar Bandes i Cors sota la direcció del Sr. Ashmore i interpretaren: "Al.leluia" de "El Mesias" de Haendel. "Va Pensiero" de l'òpera "Nabucco" de Verdi, Cor a boca tancada de "Madame Butterfly" de Puccini, per acabar amb el "Gloria Al Egipto" de l'òpera "Aida" de Verdi, la qual s'hagué de repetir dues vegades a petició del públic, entusiasmat i dempeus.

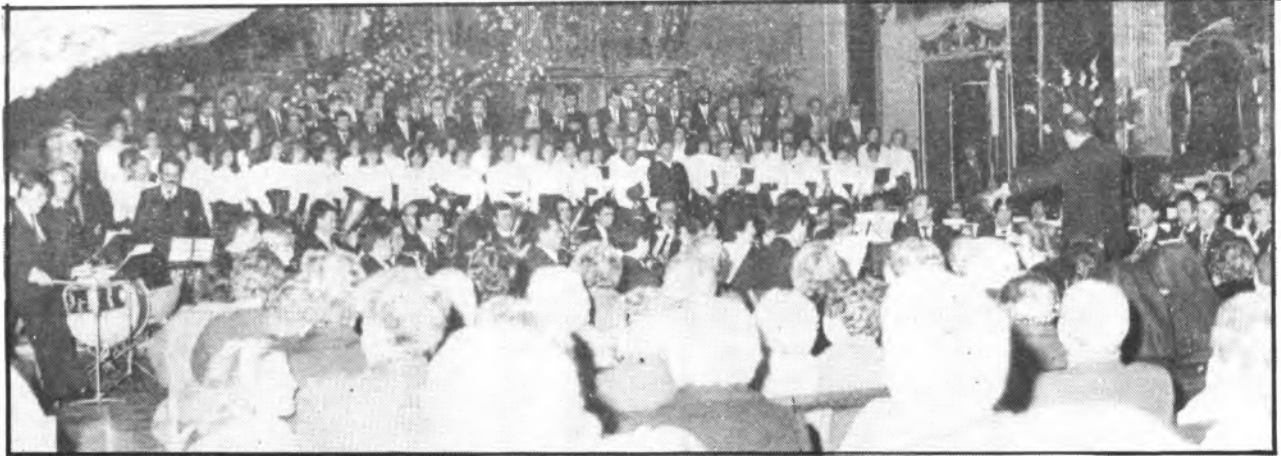
Cal fer un especial esment a l'actuació de les Bandes de Pollença i Lluçmajor, dirigides pels Srs. D. Ramon Juan Garrigó i D. Vicens Castellano i que interpretaren: "Himno de Peregrinos" de l'òpera "Tannhauser" i el prelude del 2n. acte de "Maruxa"

L'actuació de Bandes i Corals va ser l'estrena d'una sèrie de concerts el primer dels quals es va realitzar dia

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR
C/. Terral, 4 - S'ARENAL

23 de novembre a Pollença, dia 30 a Sóller, dia 7 de desembre a Bunyola, i dia 13 de desembre a l'Auditori de Palma.

Volem destacar la tasca

del Sr. Larry Ashmore el qual ha estat el qui ha portat tot el pes (direcció i aranjaments) d'aquest Concert.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

Viajes
Xaloki, s.a.
G.A.T. 687

**APROFITI ELS PREUS DE
L'HIVERN 85**

Madrid - anada i tornada - 9.355 pts.
Barcelona - anada i tornada - 5.180 pts.
Alacant - anada i tornada - 6.490 pts.
Granada - anada i tornada - 10.775 pts.
Sevilla - anada i tornada - 12.875 pts.

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

Casa de la vila

ACORDS DE LA COMISSIO DE GOVERN.

Escrts oficials. L'ofici de la Conselleria d'Obres Públiques no pot concedir subvenció per a condicionament de la zona verda de la Torre de Cala Pi per no tenir partida pressupostària per a aquest tipus d'obra.

Permisos per a activitats classificades.

A-Rainier Körnobel, per instal·lar un "tanque" GLP de 2.450 litres a "Bahía Grande".

A-Karl Wilfried Riek, per instal·lar una Sala de Festes a S'Arenal.

Indemnitzacions. Vicens Tur Mayans, el qual, anant pel Carrer Major, amb el seu vehicle va passar per damunt un retxat d'aigües pluvials, aquesta botà per l'aire i pegà als baixos i porta de darrera del cotxe, produint uns desperfectes al vehicle que es valoraren en 10.000 pts., les quals ha acordat indemnitzar l'Ajuntament.

PLE DEL 25-XI-85.

Un ple que podem anomenar anormal, ja que de les 17 persones que formen el Consistori llucmajorer, només se'n presentaren 7, comptant el batle. Justament contra la política del batle anaven encaminades aquestes absències per suspendre aquest ple per manca de quòrum el qual, no obstant això, els va fallar,

perquè sí que va bastar, al manco per poder prendre acords per majoria simple, acords que es produïren un darrera l'altre amb molta rapidesa, i sense discussions.

CENTRE SANITARI.

S'Acordà la compra, per concurs, d'un solar destinat a construir un centre sanitari.

-Aprovació definitiva de la urbanització de Capocorb, per l'informe favorable dels serveis tècnics en les correccions d'alguns defectes importants de l'esmentada urbanització.

-Acceptació de la renúncia com tinent de batle i president de la Comissió d'Urbanisme, de Miquel Martí Truyols.

-Aprovació de l'enllumenat del carrer "Dos de maig" i d'altres, A S'Arenal.

-Aprovació de asfaltat de Sa Ronda Ponent, amb un pressupost de quatre milions de pts.

-Construcció d'un nou dipòsit d'aigua potable, a Son Verí, per a l'abastiment de S'Arenal.

I, entre els precís i preguntes per part del públic, es va llegir un prec del President de l'Associació d'Empresaris, demanant que es facin acomplir les normatives higièniques en els llocs de venda dels mercats descoberts de Llucmajor i S'Arenal.

A. Tomàs.

Aquesta barraca de la carretera de Campos serà víctima d'allò que anomenam progrés.

Obres a les carreteres

La Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori ha fet públic una modificació mitjançant la qual són citats els propietaris de les finques colindants amb la carretera de Lluçmajor-S'Arenal. La citació obeeix a l'inici de redacció de les actes prèvies a l'ocupació de les finques afec-

tades per l'exposició forçosa urgent a què es veuran sotmeses.

Amb aquest tràmit, efectuat els dies 2,3 i 4 de desembre, la Conselleria fa una passa en avant en els tràmits burocràtics que precedeixen l'inici de les obres de condicionament de la carretera, segons el projecte que explicarem fa uns mesos en aquestes mateixes pàgines. Dins el terme municipal de Lluçmajor, el total de propietaris afectats és de 87, mentre que dins el de Palma és de 17. La majoria dels propietaris són llucmajorers, si bé no en manquen de domiciliats a S'Arenal, Palma o algun poble. Com a detall curiós, però significatiu, direm que en el llistat de propietaris hi apareixen les companyies "Barceló Internacional, S.R.L." (Son Hereu) i "Arab Expres" (Son Julià), la qual té com a representant el Sr. A. Massad, del C. Jaume III de Palma.

Per una altra part, el Consell Insular també ha anunciat que la Comissió de Govern del 4 de novembre passat aprovà la contractació de les obres d'amillorament de diversos camins i carreteres de Mallorca. Entre aquestes vies es troba el camí d'Alacantí. Les obres d'acondicionament de l'asfaltat d'aquest camí —ja ben deteriorat amb el pas dels anys— tenen un pressupost de 4.400.000 ptes.

Ja per acabar, diguem que les obres d'ampliació i millora de la carretera de Campos han començat des de fa unes setmanes. Parets, marges, i terra de les voreres ha començat a ser retirada per les excavadores que ja treballen en els primers quilòmetres més acostats a Lluçmajor. D'aquesta manera s'enceta una obra de primera necessitat per a la bona comunicació amb les terres del llebeig mallorquí.

AUTO-ELECTRIC Barceló

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

REPARACION ELECTRICA
Y ELECTRONICA DEL AUTOMOVIL

INYECCION ELECTRONICA DEL
AUTOMOVIL L-LE Y K-JETRONIC

ENCENDIDO ELECTRONICO

CONFIEENOS SU AUTOMOVIL

BRICOLAJE BOSCH

TENEMOS TODAS LAS HERRAMIENTAS
PARA SU BRICOLAJE PARTICULAR
Y PROFESIONAL

SU REGALO DE REYES
CON LA GARANTIA BOSCH

S'Arenal**El nou rector de la Parròquia**

Des de fa dos mesos tenim nous responsables a la Parròquia de la Lactància. Com a ecònom, el P. Jordi Perelló Frontera, i de vicari el P. Nicolau Sastre. Diferents activitats pròpies de l'església s'estan desenvolupant aquesta temporada. Activitats culturals, catequesi, conferències, curssets i una de les coses que més preocupen encara és un deute que la Parròquia ha d'afrontar, deute que pervé de la seva mateixa necessària construcció. Un parell de milions de pts. i els interessos corresponents.

Ja que l'església pertany a tota la comunitat cristiana, els esforços per acabar de pagar, els haurem de fer un poc entre tots. El nou temple era una urgent necessitat, a causa de la transformació fabulosa de la zona i el rector Bartomeu Gomila empenygué la tasca de construir-la.

Una altra millora que s'haurà de fer serà unir per la part de dedins, l'antiga capella amb l'actual. D'això, ja en parlarem en una altra ocasió.

ENTREVISTES AMB ELS 2 BATLES

Una representació de l'Associació d'Hotelers arenalers i de la CAEB s'entrevistaren amb el batle de Lluçmajor, Sr. Zanoguera, per tal de poder arreglar alguns assumptes de caire públic, pensant en l'estiu que ve. Entrevista cordial, però fluixa en detalls concrets de fer coses. Es va prendre nota de tot i es passaren els problemes a les respectives comissions i ja es veuran els "informes".

També una comissió del grup d'hotelers es va dirigir a Cort. Parlaren amb el batle Sr. Aguiló i l'entrevista fou fructífera. Sembla que a S'Arenal, Les Meravelles, Ca'n Pastilla, La Ribera i alguna altra zona, rebran substancials millo-

res, per un cost de devers tres-cents milions de pts. L'assumpte dels parasols ha quedat - adormit. Es torna mirar endavant, si ens atenem a la positiva reunió hotelers-batle de fa unes setmanes.

BADIA BLAVA ESTRENA ASSOCIACIÓ

A la urbanització Badia Blava han format Associació de Veïnats. Sembla que la gent té molts de problemes. Resulta que la urbanització ha crescut molt, es fan més xalets i més cases i, per contrapartida, Badia Blava encara no ha estat entregada a l'Ajuntament. Allò dels fems, vigilància policial, aigües netes i brutes... fan un conjunt de problemes que des d'ara l'associació de veïnats tractarà d'encaimmar.

PLACA DE PLATA A JOANA GAMUNDI

La presidenta de la

la major part de l'any. Enhorabona.

ROBATORIS

Altra vegada han tornat aflorar els robatoris al llarg de la zona turística des de Ca'n Pastilla a Son Verí. El centenar de policies nacionals i municipals, que reforçaren la zona aquest estiu passat foren traslladats, la majoria a d'altres punts de la Península o de Balears. I els "xorissos" en tornen fer de grosses.

Una nodrida representació d'arenalers es va entrevistar amb el delegat del Govern de Madrid, Carlos Martín Plasencia. També hi hagué màxima cordialitat i Martín Plasencia digué que així mateix en l'hivern continuarien alguns dels reforços policials, però que les gestions quedaven per fer. Esperam i desitjam que fructifiquin amb encerts i no torni a fer matx la inseguretat soferta durant els tres o quatre darrers hiverns.

Fins i tot al col·legi públic del carrer de Sant Bartomeu han entrat els lladres i han robat algunes coses. Per això s'ha demanat a l'Ajuntament que es posin ferros i reforços a les portes i finestres. L'Ajuntament ha dit que això s'haurà de demanar al Ministeri d'Educació i Ciència.

Tomeu Sbert

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**

Gabriel Oliver

**INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR**

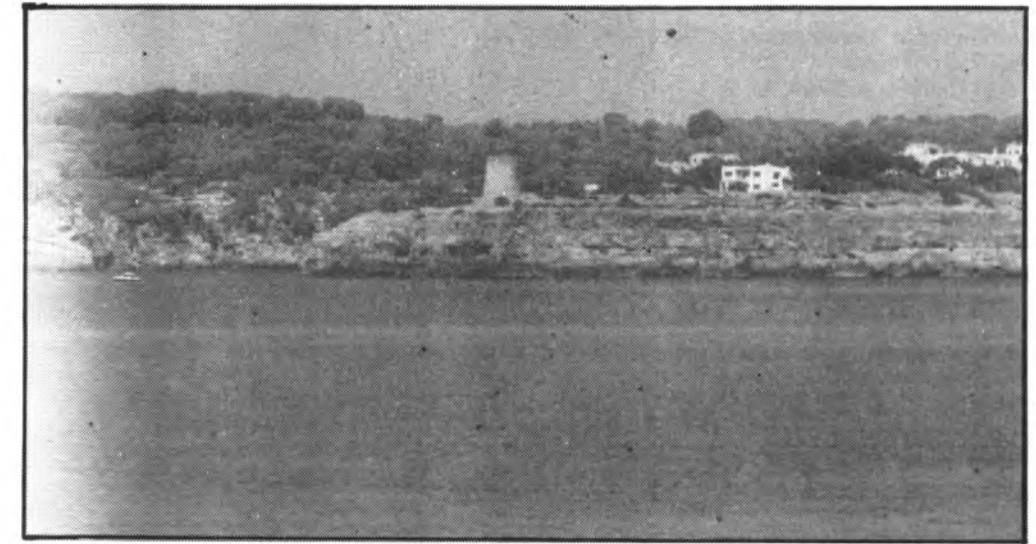
Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Només hi hagué set regidors al Ple

Aprovada la primera fase de la urbanització Capocorb Nou

En un Ple molt "sui generis" i que va suposar un capítol més de la crisi municipal, el consistori llucmajorer va aprovar la primera fase del pla parcial de la urbanització Capocorb Nou, promoguda per Cala Cristal. La decisió es produïa una vegada vists els informes favorables de l'arquitecte i enginyer municipal, i tenint en compte que l'esmentat pla parcial ja va tenir el vist-i-plau del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma dia 5 d'abril de 1984. El projecte aprovat s'haurà de complir el tràmit de quinze dies d'exposició pública.

Aquesta primera fase aprovada en el ple de novembre, es refereix, segons el fullet publicitari que al seu dia va publicar la urbanitzadora, a la zona on s'ubicaran els xalets i que correspon, en la major part,

En els pinars de la part dreta de Cala Pi s'ubicarà part de la nova urbanització.

a les proximitats dels penyasegats, els quals són espais d'especial protecció ecològica.

D'altra banda, els recur-

sos presentats pel GOB i pel Col·legi d'Arquitectes tenien el propòsit de frenar l'inici de la urbanització. Es centraven en l'interès natural i ecològic dels penyasegats d'aquesta zona de la marina llucmajorera (per al grup ecologista), mentre que per als arquitectes les dificultats es trobaven en la quantitat prevista de les vivendes plurifamiliars que podrien condicionar el sostre previst d'habitants de la futura urbanització.

Quan es va produir el vist i plau definitiu de la Comunitat Autònoma publicat en el Butlletí Oficial de la Província, dia 15 de maig de 1984, el GOB va interposar un contenciós-administratiu com

a passa prèvia a una nova presentació d'al·legacions contra el projecte de "Capocorb Nou". L'Audiència Provincial va estimar que el recurs no paralitzava l'acord del Consell de Govern de la C.A. i en aquests moments encara no s'ha pronunciat sobre el contenciós-administratiu.

L'acord de "los siete magníficos" —el ple es va realitzar amb un quòrum de set regidors— suposa el tro de sortida per tal que els promotors de Cala Cristal S.A., iniciïn les obres d'aquesta urbanització monstre que serà "Capocorb Nou" a la marina llucmajorera.

F. Verdera.

Materiales Construcción

Amengual

glassi
color

FABRICADO POR FORMICA ESPAÑOLA S.A.

ALMACEN

Ronda Migjorn, 154

Teléfono 6C 09 59

LLUCHMAJOR (Mallorca)

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUVIA

PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

Antoni Tomàs i Vaquer

Menescal i aspirant a la presidència de la Federació Regional de Caça

Com que s'ha complit el plaç de manament dels presidents de les federacions de caça de tot l'Estat Espanyol, s'han convocat eleccions per cobrir l'esmentat càrrec a totes les comunitats espanyoles. Un dels més fermes candidats és el menescal llucmajorer Antoni Tomàs amb el qual hem tengut una conversa per tal que ens explicàs els motius que l'han empès a presentar aquesta candidatura i quines són les idees que té referents al que ha de fer la Federació Balear de Caça.

-Sr. Tomàs, quins són els motius que han fet que us presenteu a les eleccions per a aquest càrrec?

-Primerament perquè som un caçador i conec els problemes de la caça i dels caçadors. En segon lloc, perquè consider que tenc un gran equip i que junts podem fer moltes coses per a aquest esport. Són experts en les diferents classes de caça: uns, en les tirades a coloms amb braç mecànic, uns altres en la caça del "ca me a la mala", d'altres en cans eivissencs i d'altres en caça de perdius amb reclam, i d'una forma molt especial hi haurà un equip cultural que és molt competents.

Se duran, des de les societats de caçadors dels pobles de les Balears, a les escoles, temes referits a la caça per mentalitzar els qui un dia poden ser caçadors, que "caçar no vol dir matar" i que per haver-hi caça és necessari protegir-la i cuidar-la. Per això dispondrem de vídeos, es faran taules rodones pels pobles i per les escoles que ho demanin.

-¿Com ha anat la campanya electoral?

-No l'he feta tot sol. L'he feta en equip i d'una manera particular amb tres membres d'aquest equip. He de destacar el qui ha estat el meu braç dret en la campanya de Mallorca i a les illes germanes, en Bonet Mayol Colombàs. Amb ell, a Mallorca, hem fet 6.412 kms. sense comptar els que s'han fet a Menorca, Eivissa i Formentera. Els vespres, durant 37 dies ens vàiem amb l'equip per explicar el que havíem fet, rebre idees i opinions referents a la campanya...

-Aquest traginar d'aquí i d'allà us deu haver produït moltes molèsties, maldecaps i cansament...

-Es veritat, però ho hem fet amb gust, amb il·lusió i amb molta fe en guanyar-les. El dia que ens hem anat més prest de la reunió que cada vespre tenim per canviar impressions, encara que molts no ho creguin, ha estat a les dues i deu.

-Qui seran els qui formaran part de la nova directiva provincial?

-Hi haurà gent de tots els estaments socials. La federació és apolítica, per tant, com que crec ser demòcrata, la ideologia dels membres no comptarà per res a l'hora d'eleger els meus col·laboradors. El que m'interessa és la seva eficàcia i el coneixement que tinguin del que s'encarreguin.

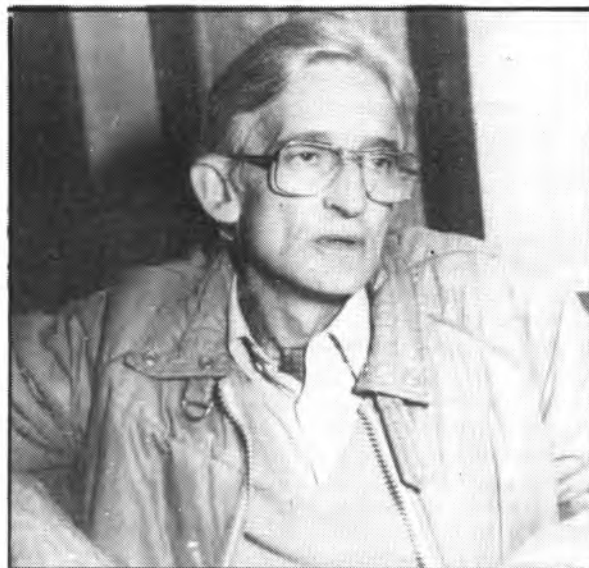
-Ahir es varen fer les eleccions parcials per elegir els representants dels estaments de les societats i el de l'estament d'esportistes. Quins varen ser els resultats?

-A Mallorca el 100 o/o dels votadors ho férem per a la seva candidatura. A Menorca, Eivissa i Formentera no ho sé, encara que esper, per l'acollida que ens donaren, que les Pitiüses me votaren també.

Si surt guanyador crec que serà a causa del meu programa, que ha agradat, i que han vist en mi la persona que el pot dur a bon terme.

-¿Vol afegir alguna altra cosa als balearics en general i als llucmajorers en particular?

-Sí. Hi va haver 17 societats que me demanaren per presentar-me en nom seu com a aspirant a la presi-

dència de la Federació Provincial. Els ho vaig agrair, per la confiança que me mostraren, però no els vaig acceptar l'oferta perquè som llucmajorer, estimo el meu poble i és per ell que me creia amb el deure d'anar-hi.

També vull agrair a la societat de caçadors de Llucmajor el que han fet per mi, tots els membres de la directiva i en particular el meu gran amic En Miquel Manresa i Puig, el qual, malgrat l'accident que havia sofert i no trobar-se en unes

òptimes condicions físiques per dur a terme una tasca com la de recollir firmes de caçadors federats, ho va fer de molt bon gust i amb gran eficàcia.

També vull donar les gràcies a la revista "Llucmajor de Pinte en Ample" per haver tengut l'atenció d'haver-se interessat per les eleccions, i, de permetre'm donar a conèixer quines són les meves idees i projectes, a través de les nostres planes.

I. Barceló.

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Cursos de Català, endavant!

El Curs de Català per a Adults, organitzat per l'Ajuntament de Llucmajor i Obra Cultural Balear, ja ha començat.

Dues són les professores que imparteixen les classes, Margalida Palou i Francesca Capellà, ambdues recentment llicenciades en Filologia Catalana per la Universitat de Ciutat de Mallorca. La primera dona aquestes classes a Llucmajor i a S'Arenal (terme de Ciutat) i la darrera, a S'Arenal (terme de Llucmajor) i a l'OCB de Palma, en dos grups diferents, un per a adults catalanoparlants i un per a acastellanoparlants.

Per poder presenciar d'aprop l'ambient d'aquest curs, un dimecres a les nou del vespre anarem a la classe de na Margalida Palou, a les escoles públiques de Llucmajor i quedarem agradablement sorpresos.

43 persones matriculades, de les quals solen assistir a classe una trentena i, a la vista de tanta matrícula es varen haver d'afegir més cadires a l'aula i tancar el termini. No obstant això, segons informaren les professores, qualsevol persona interessada pot anar directament a la classe i matricular-se.

L'Ajuntament i, més concretament, el regidor de cultura, Sr. Bernat Tomàs, tengueren la idea de promoure aquest Curs (després de basar-se en una idea oferida l'any passat per l'Obra Cultural, que la Corporació no dugué

a terme), per tal que la gent gran, que no ha tengut l'ocasió d'estudiar el català a l'escola, pugui conèixer la nostra llengua i cultura. Segons el Sr. Tomàs, ha estat un projecte que ha donat molt bon fruit perquè no s'esperava aquest nombre de matriculats, encara que, i, en paraules del regidor, "n'hi hauria pogut haver més". En acabar el curs, l'OCB donarà un títol i l'Ajuntament és qui paga les professores, exceptuant a S'Arenal (terme de Palma) que ho paga l'OCB. I ja que parlem de doblers, podem dir que les professores cobraran 1.500 pts. l'hora de classe.

A S'Arenal hi ha una vintena de matriculats (a la banda de Llucmajor) i un gran percentatge (és ben curiós) són sudame-

ricans, també hem d'assenyalar l'assistència d'estrangers: holandesos, alemanys... i la majoria de l'alumnat és gent de mitjana edat.

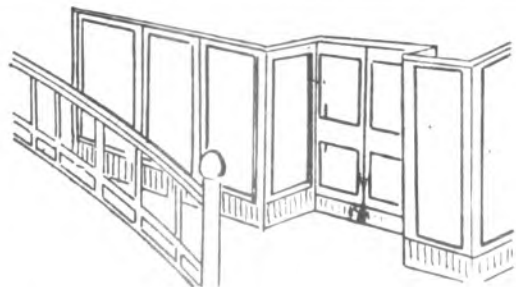
A Llucmajor hi ha de tot: des d'un al·lotet adolescent fins a un home que ja cobra la jubilació, l'amo en Toni Tomàs, o si voleu, l'amo d'es forn de "Ca'n Mavet", el qual porta cada dia els deures enllestits i té un interès fora mida per conèixer la nostra llengua. Aquesta gent major no té cap casta de prejudici absurd en demanar allò que no entenen prou bé i les mestres diuen que fa molt més bon treballar amb elles que no amb al·lots.

A l'hora de llegir en públic, mai no manquen voluntaris... de llegir, en saben gairebé tots, allò que

manco dominen és la gramàtica, però ja veureu que pel juny la cosa canviarà cap a millor. Resulta que aquestes classes són molt entretengudes, usen un llibre titulat "Som-hi" i amplien els exercicis a base de fotocòpies, amb endeveinalles, refranys populars, mots encreuats i tota una sèrie de passatems que fan que el ritme del curs sigui més lleuger perquè se suposa que la gent assistent comença de zero i es tracta d'un curs totalment adreçat a gent adulta.

De veritat desitjam que aquest curs sigui tot un èxit i que signifiqui el començament de molts d'altres cursos propers que es porti a terme amb tanta il·lusió i ganes d'aprendre com la que tenen aquests alumnes exemplars.

Catalina Font

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Nova junta encapçalada per B. Massot

La Premsa Forana celebrà el I Congrés

Del 29 de novembre a l'1 de desembre ha tenguut lloc en el Santuari de Cura el I Congrés de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca. La discussió de ponències i l'elecció de la nova junta directiva han centrat l'atenció d'aquestes jornades. La nova directiva és encapçalada per Biel Massot, de Marratxí, i compta amb la presència com a vocal del nostre representant, Maties Garcias.

El I Congrés de Premsa Forana, celebrat a les dependències del monestir de Cura sota el patrocini del Consell Insular de Mallorca, ha dedicat la major part del temps a la discussió de ponències sobre temes d'interès comú a totes les revistes. En concret, les ponències presentades i discutides durant el vespre del divendres i tota la jornada del dissabte feien referència als temes següents: "Finançament de les publicacions i abaratament de costos", "Redacció de redaccions. Editorials conjunts. Relacions amb entitats locals i autonòmiques", "Normalització lingüística. Llenguatge periodístic" i "Situació legal de les publicacions". Aquestes dues ponències varen comptar amb la participació de Josep A. Grimalt i Josep Melià, respectivament. A més, en el transcurs de diversos debats, també hi intervingueren representants i periodistes de la premsa comarcal de Catalunya.

LES CONCLUSIONS

Fruit d'aquests debats s'han tret unes conclusions que posen de manifest la necessitat de donar im-

puls i presència pública a la Premsa Forana en general i a l'Associació que l'aglutina i representa, en particular. En aquest sentit es va acordar potenciar la difusió de la premsa dels pobles dins Ciutat, de convertir l'Associació en l'únic canal vàlid per a la recepció de subvencions provinents de les institucions oficials, d'elaborar editorials conjunts per a totes les revistes, de potenciar l'ús de la llengua pròpia dins les revistes i dins la societat, i de cercar un llenguatge adequat per al lector mallorquí mitjà. Quant a la situació legal Josep Melià va parlar de la situació d'il·legalitat en què es troben les publicacions locals respecte de les directrius marcades per la Llei de Premsa, encara vigent però ja obsoleta i negada per les decisions judicials i la realitat. En aquest sentit, Melià restà importància als formalismes legals i manifestà la convicció de la tolerància de les administracions.

ELECCIONS A LA DIRECTIVA

La jornada de diumen-

Miquel i Maties Mut, guanyadors dels 2ons. premis "Premsa Forana 85".

ge fou dedicada a la presentació d'esmenes als Estatuts de l'Associació i a l'elecció de la nova junta directiva. Aquestes eleccions varen ser anunciades fa uns mesos, després de la renúncia presentada pel fins ara president, el santjoaner Carles Costa. La sorpresa va sorgir en el moment de presentació de candidats quan només va fer acte de presència una candidatura de 7 representants d'altres tantes revistes. Aquesta candidatura s'oferí com a aglutinadora de les inquietuds de les publicacions no comercials i redactades en català i compromeses amb la recuperació cultural de Mallorca. Els altres possibles candidats —els rumors assenyaven la presentació de Pere Llinàs, de Manacor, i destacat membre d'UM— no presentaren cap altra opció. D'aquesta forma, es procedí a votar amb la ponència de 29 de les 34 revistes associades. Escrutades les paperetes, el resultat fou la proclamació dels 7 candidats com a membres de la junta directiva, amb 13 vots en blanc i

un total de 16 a favor del candidat més votat (Biel Massot).

LA NOVA JUNTA

La Junta directiva que per 2 anys ara regirà els destins de l'Associació de Premsa Forana queda integrada pels següents membres, sota la presidència de Biel Massot ("Pòrtula", Marratxí): Josep Cortès ("Flor de Card", Sant Llorenç), Tomeu Pou ("Felanitx"), Bernat Calafat ("Coanegra", Santa Maria), Delfí Mulet ("Es Saig", Algaida), Jaume Tugores ("Sineu") i Maties Garcias ("Llucmajor"). La directiva funcionarà de forma col·legiada i al marge de presidencialismes. El nacionalisme, el progressisme i la joventut s'han definit com els tres bàsics dels membres que la integren.

Finalment, amb l'assistència del president del Consell Insular, Sr. Jeroni Albertí, tots els assistents al Congrés participaren en l'acte oficial de cloenda, amb lectura de conclusions i dinar de companyonia.

El nou president de la Premsa Forana, Biel Massot, amb el president del CIM, Jeroni Albertí i el seu predecessor Carles Costa

La ponència de Josep A. Grimalt, "Llenguatge periodístic".

SUCA MULLA

Aquest mes, la secció Suca-Mulla es compondrà de dues parts, ja que el que volem anar a cercar a més de les notícies que puguin passar és l'opinió d'aquesta gent que habita la zona rural del nostre terme.

Com hem dit abans en aquesta ocasió dividirem la secció en dos apartats; el primer serà l'entrevista que hem fet a Francesc Adrover, conegut més com en Francesc de Son Simó. El motiu principal d'aquesta entrevista fou que aquesta persona, entre altres, ha estat perjudicada per la matança que a alguns llocs han arribat a fer aquests grups de cans que van amollats i que ja són més de mig salvatges. I el segon apartat serà el noticiari amb les notícies més representatives que han succeït al llarg d'aquest mes.

D'aquí volem donar les gràcies a En Francesc de Son Simó que va accedir a contar-nos els problemes d'aquests cans i els que té la pagesia.

Entrevista a Francesc Adrover

L'amo en Francesc, com ja hem dit abans a la introducció, ha estat afectat per la carn que han fet alguns cans.

-Contau-mos així com trobareu les ovelles.

-El dematí totd'una vaig sentir les ovelles i vaig dir venen, va bé, perquè els pagesos més o manco se'n cuiden de les coses, no sé si és que els costa molt i fan pocs doblers i se n'han de preocupar molt. I al cap de mitja horeta ja eren dins els sestadors, hi vaig anar totd'una i vaig notar que faltaven dos xots i dues ovelles; aquí cosa passa! Vaig anar cap a la tanca on me pensava que les trobaria i així fou, vaig veure que hi havia dues ovelles i un xot ajeputs, me faltava un xot encara!, i m'hi vaig acostar i no... és un ca!, però degué sentir l'olor i va partir corrent. Dels cans, n'hi havia un de virat (blanc i negre) i un de roig, i pel mal que m'han fet no me basten trenta mil pessetes.

Jo, estic molt d'acord que el que vulga tenir cans que en tenguí, però que els cuidi... que els guardi... que els doni menjar, i que no molestin pels veïnats.

RESPONSABILITAT DELS PROPIETARIS

-Hi sol haver cans amollats tot l'any? I quina creis que n'és la causa?

-Tot l'any hi ha

causa. N'hi ha sempre a lloure i no se preocupen d'agafar-los i TENEN LA CANERA municipal BUIDA. En esser a mitjan setembre fins octubre —novembre és quan n'hi ha més, perquè aquests GLORIOSOS XALETs i ciutadans que volen tenir un canet o dos, els quals en acabar les vacances deixen els cans i el ca

surt perquè té talent i arriba fins a on arriba. Això són aquests xalets que ens han duit tants de doblers, n'hi ha que diuen, però no miren el perjudici que donen.

Tot el benefici que han duit dins la pagesia de Llucmajor ha estat espenyat tota l'ètica que tenia foravila, blo-

quets i bloquets i... coses rares. Ho tenim pitjor que els pisos de s'Arenal, i aquí TENIM MES CASETES QUE FINQUES: ELS XALETs HAN D'ESTAR A LES URBANITZACIONS. NO A FORAVILA.

-Aquests ciutadans, amos de xalets, en són la causa més directa?

-Sí, la cupa la té l'amo del ca, i és a ell qui hauríem de poder estirar les orelles. Aquests cans fugen de ca seva i s'apleguen amb un altre, i un dia són vuit, o són tres, o són set... i prenen fins allà on troben per menjar i en haver-se sadollats se'n tornen fins l'endemà o passat demà. Tot això comença amb juguera, però llavors s'encalenteixen i arriben a l'extrem.

-Quines són les principals problemàtiques de foravila?

-A dins l'agricultura hi ha manca de personal i hem d'atendre les coses molt de rebot, fent moltes hores de feina i cobrant-ne molt poques. S'ha posat tot molt difícil, QUAN NO SON CANS SON LLA-DRES.

Sempre havia vist dins foravila avançar un duro i ara no hi ha manera... no hi manera de cap classe!

I ara que ve Nadal és quan hi ha més robatoris, veurem si posaran vigilància de bon de veres perquè ja han començat a fer salvatges molts d'animals. I lo bo és que si l'Ajuntament no dona un quarter nou a la Guàrdia Civil

aquesta se'n va de Llucmajor. Perquè allà on estan no hi poden estar, tot cau i vessa, i necessita reparar, **NO ES QUARTER NI ES RES**. No crec que el poble s'hagi d'enfonsar per donar un solar de tres mil metres quadrats. Si Santanyí i Ses Salines han de complir les paraules que digueren a Llucmajor d'aquí mig any no hi haurà cap Guàrdia Civil.

Un altre problema és l'escorxadador municipal,

que pareix mentida que diguin que un **ESCORXADOR SIGUI DEFICITARI**, que ho és, i costaria dos o tres milions fer-lo funcionar, però haver-hi trenta milions **qastats** si compten els interessos tal vegada en perdem més de milions i també perdem un servei que podrien tenir els foravilers i el poble. L'escorxadador funciona només pels quatre carnisers de Llucmajor. L'únic que hi falta és la bàscula.

també, que encara queden els darrers quatre conills.

Tampoc enguany no pareix que sigui un bon any per als esclatassangs n'hi ha que diuen que ha fet massa fred per poder néixer, mentre que d'altres troben que, senzillament, enguany no devia esser any d'esclatassangs, i fins i tot hi ha gent que assegura que havia d'haver plogut més prest per al seu bon creixement.

ELS PREUS

Després d'una temporada de preus alts, per a la garrova, a causa de la duita de garrova de l'estranger, ha arribat a no tenir preu, però, malgrat tot això, al final del mes de novembre s'han tornat restablir els preus més o manco elevats que hi havia hagut durant quasi tota la temporada, i ha quedat altra vegada la garrova a 65 ptes. el quilo.

Les ametlles, després de la baixada del preu, s'han col·locades entre les 375 ptes. i les 390 ptes. el quilo de bessó, i a 400 ptes. el quilo el bessó vell.

El preu de la ramaderia ha variat lleugerament: les porcelletes han variat de 300 ptes. a 325 ptes. el quilo, els xots van de 320 a 340 ptes. el quilo, les truges estan entre les 90 i 100 ptes. el quilo i els bous han baixat i es paguen a 480 a 530 ptes. el quilo.

S'ha de remarcar que aquests preus són els que ens varen dir els mercaders a l'hora de tancar l'edició.

ELS ROBATORIS DE

SEMPRE I DE NADAL

Com normalment es repeteix, els lladres han tornat actuar. Els xallets han estat aquest mes molt perjudicats, sobretot els de la barriada de ca S'Heru; a un ja fa cinc pics que li entren i han hagut de plantejar-se seriosament posar-lo en venda. La policia ha relacionat molts d'aquests robatoris amb una banda de traficants de llana que es va desarticular al moll de Ciutat. Fins i tot alguns dels perjudicats han pogut identificar el seu matalàs.

Pel que respecta als animals, hem sabut de robatoris dins Bennoc, nou porcelles, Son Taixaquet, vuit porcelles, So N'Aixida quatre anyelles, i dins Cugulutx cinc xots lletals. Però lo més poc usual i escandalós que demostra fins on arriba la lladreria, és la "desaparició" de les barreres de Son Valardell.

Afortunadament, l'escalada de robatoris de xots i porcelles, que es produeix quan vénen les festes de Nadal, pareix que ha començat amb manco intessitat que altres anys, però encara és prest per contar victòria. Veurem si s'augmentarà la vigilància o ens faran un caramull de ventrades salvatges.

UNA VENTRADA EXCEPCIONAL

A Ca'n Montes, una finca a la carretera de S'Arenal, una truja ha fet una ventrada de vint porcellets i si vos pareix gros, dels vint, encara ha tengut coratge de surar-ne desset.

Noticiari

ELS CANS FAN CARN PER TOTA SA MARINA

A més dels fets de Son Simó i de Ca'n Botilles, que donàrem a conèixer el mes passat, hem d'afegir pels mateixos voltants el cas d'Albanyeta, i un poc més amunt Son Grauet, encara que pareix que són uns altres cans. La barriada de Cugulutx ha estat una de les més afectades: Cugulutx d'en Jaqueta, devers deu ovelles; Ses tanques d'en Clar (Cugulutx), una ovella; So N'Antem, dos xots; Es Rafalet, dues ovelles; Son Fosquet, tres de mossegades; Son Noguera, dues de mossegades. I encara si vos pareix poc, la matança més grossa va ser a ca ses cases de Son Pieres, amb onze xots i nou ovelles, vint-i-una baixes sense contar les mossegades. Això són els fets que ens han arribat a noltros, pot esser que n'hi hagi més.

Creim que la llista és abastament significativa perquè les autoritats prenguin consciència de la grossària del mal i prenguin les mesures per evitar aquestes mortandats.

Creim que el pagès més atencions, ja que no només són les ovelles mortes el perjudici, sinó també les ferides, vacunes i desbarretada que se'n duen les ovelles el que s'ha d'ajuntar, i d'això res cobren. Només hi ha hagut l'amo dels cans que atacaren Son Pieres que va saber estar en el seu lloc davant els cans, i davant el perjudici

que havien causat.

Hem recollit algunes opinions per donar sol·lució al problema, les hem cercades de la premsa, dels pagesos, i fins i tot de membres del consistori, i molts són de l'opinió que seria necessari un censament de tots els cans del terme, per així poder controlar aquests abusos, el cens dels cans representaria també una important font d'ingressos pel nostre Ajuntament perquè s'estimen en més de tresmil els cans no censats.

CONTINUA PLOVENT

Dins el mes de Novembre ha continuat plovent a la marina, fins i tot, en molts de llocs com a Betlem, S'Aguila, Sa Pobra i Cala Pi ja ha plogut més enguany que no en tots els altres quatre anys passats. Pensau que fa dos mesos les aigües de Betlem i Capocorp feien envestir el torrent de Cala Pi, ara, dins aquest mes, a moltes zones s'ha passat dels 112 litres/metre 2.

Tot això fa que hi hagi sembrat que ja s'ajeu, mentre que a d'altres llocs encara no s'ha pogut sembrar per l'embassament d'alguns sementers.

CAÇA

Ja han arribat els estornells, i la caça de les perdus, va molt bé enguany. Lo que no va tant bé són els tords i les guàtleres, que ben poques n'han arribades. S'ha de dir,

**PEDRO
CANTALLOPS
LLADO**

PINTURAS AUTOMOVILES

Ronda Migjorn, 184 - Teléfono 68 08 89
LLUCHMAJOR (MALLORCA)

Llucmajor i el II Congrés de la llengua catalana

Després de 80 anys del I Congrés Internacional de la Llengua Catalana, en el qual participaren activament les Illes amb Mossèn Antoni M. Alcover, ara ens trobam a les portes del II Congrés, el qual se celebrarà durant l'any 1986, tal com havíem explicat a l'Editorial del passat mes d'octubre.

L'objectiu d'aquest Congrés és el de tractar, en el marc de la sociolingüística, les qüestions relacionades amb els usos de la nostra llengua en el moment actual i en tots els àmbits socials, culturals, tècnics... Es tracta de fer un ampli i profund estudi de la qüestió des d'un caire científic, però també amb una gran projecció pública i un ressò popular.

Existeixen 7 grans àmbits científics, corresponents a cada una de les àrees lingüístiques. La primera àrea científica, "Plantejaments i processos de normalització lingüística" es realitzarà a Lleida amb la coordinació general d'Aina Moll, directora de Política lingüística de la Generalitat de Catalunya.

La segona àrea, "Sociològica de la llengua" es realitzarà a Girona amb la coordinació de Modest Reixach.

La tercera àrea, "Lingüística Social" ha estat adjudicada a les Illes Balears i es realitzarà a Palma amb la coordinació d'Isidor Marí i del president del Comitè Territorial de les Illes, Joan Miralles.

En aquest àmbit illenc encapçala la Presidència d'Honor del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, i formen part de la Comissió d'Honor, el President del Consell Insular de Mallorca, el de Menorca i el d'Eivissa i Formentera; el batle de Palma; el Prior del Monestir de Lluc; el Rector de la Universitat de les Illes; els conse-

llers de Cultura de les Institucions i els Premis d'Honor de les Lletres Catalanes: Josep Ma. Llopart i Francesc de B. Moll.

La quarta àrea, "Mitjans de comunicació i noves tecnologies" es realitzarà a Perpinyà, amb la coordinació de Francesc Vallverdú.

La cinquena àrea "Llengua i dret" s'efectuarà a Andorra i Barcelona i el seu coordinador és Josep M. Puig Salellas.

La sisena àrea, "Ensenyament" es realitzarà a Tarragona, amb la coordinació de Joan Martí.

I la setena i darrera àrea, "Història de la llengua", s'efectuarà a València, amb la coordinació d'Antoni Ferrando.

Es proposaren aquestes 7 àrees com a continguts concrets, per tal d'analitzar situacions i de proposar fórmules per assegurar la supervivència de la llengua. A cada una de les àrees es farà un estudi relatiu al tema específic i aquest estudi es realitzarà a tots els llocs que tenen la llengua catalana com a factor comú.

El cas és que per una de tantes circumstàncies de la vida em trob formant part del Comitè Científic de la primera àrea, "Plantejaments i processos de normalització lingüística" que es realitzarà a Lleida i per aquest motiu he hagut de fer unes enquestes a uns quants pobles de Mallorca i per això mateix voldria fer un balanç de totes les conclusions observades a Llucmajor, tant pel que respecta a les escoles com a tot el poble en general (Ajuntament, organismes oficials, mitjans de comunicació, sector públic i comercial, religió, publicitat, turisme i hosteleria).

L'ENSENYAMENT I LA LLENGUA.

Vaig realitzar una en-

questa a tots els centres d'ensenyament actuals: el Col·legi Públic de Llucmajor i els dos de S'Arenal (el del C. St. Bartolomeu i el del C. Dragonera); els col·legis privats Nostra Sra. de Gràcia, Sant Bonaventura, Sant Vicenç de Paül (S'Arenal) parvulari Sagrats Cors i els Instituts IB "Maria Antònia Salvà" i IFP "Pere de Son Gall".

El total de professors de tots aquests centres és de 139, 16 dels quals són castellano-parlants i de tots ells només 21 realitzen la seva assignatura en català (6 a EGB i 15 entre BUP i FP), això representa un total de 96 hores a EGB i 262 als instituts.

Per part dels alumnes només hi ha hagut 3 casos en tot el temps que hagin sol·licitat una exempció per no haver cursat l'assignatura de Català i se n'han concedit 2.

Quant a la burocràcia del Centre (els llibres d'actes, documentació, butlletins, rètols...) hi ha una quasi absoluta normalització lingüística en català als instituts de BUP i FP, i no tant als centres d'EGB, els quals utilitzen molt més el castellà, exceptuant el Col·legi Públic S'Arenal (C. St. Bartolomeu) i el Col·legi Sant Bonaventura, on la normalització lingüística està un poc més avançada.

COMENÇA LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA A L'AJUNTAMENT.

Pel que respecta a l'Ajuntament, dels 81 funcionaris, 75 parlen en la nostra llengua i només 7 l'escriuen. Les actes de sessions, plens, comissions... s'escriuen en castellà, i comencen a escriure's en català algunes instàncies oficials, instruccions a l'interior de la Casa de la Vila, bans, avisos, plaques amb els noms dels carrers, fulls informatius turístics,

programes de festes i actes populars, publicacions pròpies, vehicles municipals. També s'ha de destacar com a passa endavant cap a la normalització lingüística, la creació d'un curs de català per a adults.

Els organismes oficials, Cambra Agrària, Serveis Sanitaris, jutjat, Notaries, Sindicats i les Agrupacions locals dels partits polítics usen majoritàriament el castellà, així com el sector públic i Serveis, Correus, Telefònica, Companyies d'aigua i d'electricitat.

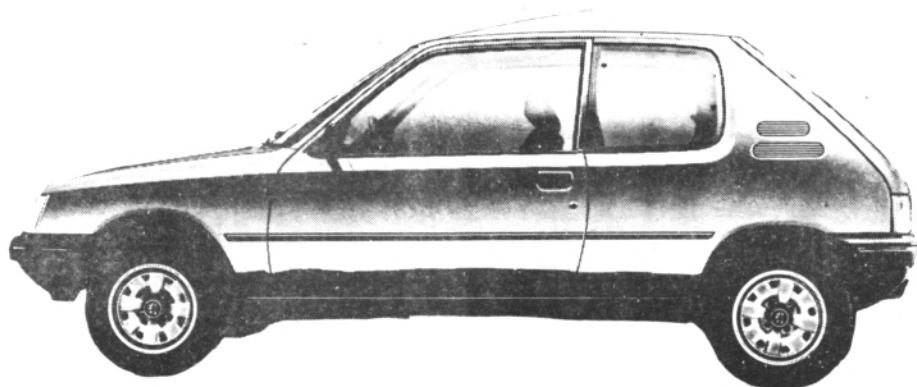
Respecte als Mitjans de Comunicació s'ha de dir que de les tres revistes locals existents, una usa majoritàriament el castellà i les altres dues estan lingüísticament normalitzades des dels inicis.

El Sector Comercial (d'alimentació, de robes, d'electrodomèstics), Agències de Viatges, estancs, transports de viatgers... es caracteritzen per un ús creixent de la nostra llengua als rètols exteriors, però no tant quan es tracta d'avisos i burocràcies interiors. Això mateix passa amb els Restaurants, fondes, disco- teques i cinema. La Banca està poc normalitzada lingüísticament, exceptuant la Caixa de Pensions.

Per altra banda es nota una normalitat lingüística a l'Església, Grup d'Esplai i als actes culturals i conferències.

Es per tot aquest desgavell, ocasionat per llargs anys sense escola i sense mitjans de comunicació, que s'ha organitzat aquest II Congrés de la Llengua Catalana, perquè, com deia Antoni M. Badia i Margarit en l'acte d'obertura del Congrés en el Monestir de Poblet "Una gran massa és encara sotmesa als prejudicis derivats de la situació diglòssica i la seva actitud n'és profundament condicionada".

Coloma Julià.

EN 1985, PEUGEOT 205.

RIFAM AQUEST
COTXE ENTRE ELS
NOSTRES CLIENTS

FERRETERIA

DROGUERIA - ARMERIA

Can Jamer

TOT EN BRICOLAGE

GOTEIG

FONTANERIA

EINES

PL. ESPANYA N°47

Bluemajor

TEL. 660443

ASSOCIAT A

FEDERACIÓ BALEAR
D'ARMERIA I
FERRETERIA

Què podem dir de la llenya?

Sense adonar-nos ha arribat el fred. Per tot hi ha tragí de botelles de butà, d'estufes elèctriques, de llenya, de clovelles etc. Tothom té una idea fixa que és que s'ha de guanyar el fred i a la humitat així com sia i tothom té un sistema o un altre que és el millor. N'hi ha que creuen que l'electricitat és el més net, d'altres, el butà és el que més encalenteix i d'altres que no podrien passar l'hivern sense poder torrar un bon tros de ventresca devora la foganya mentre s'escalfen. Fins fa ben pocs anys, això de l'energia no era cap problema, però d'ençà que els moros se posaren els calçons, no hi ha hagut més remei que fer el cap viu i anar a mirar de reduir les despeses. Tots els sistemes de producció d'energia han anat desenvolupant-se per tal de donar calor a menys preu, fins i tot el món de les foganyes i estufes de llenya, que va ser el primer invent de l'home, ha anat evolucionant. De la llenya, de la qual ens pensàvem saber-ho tot, s'han anat treient noves coses que abans no acabàvem de tenir clar. D'aquestes coses, ara en parlarem.

La llenya està formada per tres tipus de matèries, les orgàniques, les inorgàniques i l'aigua.

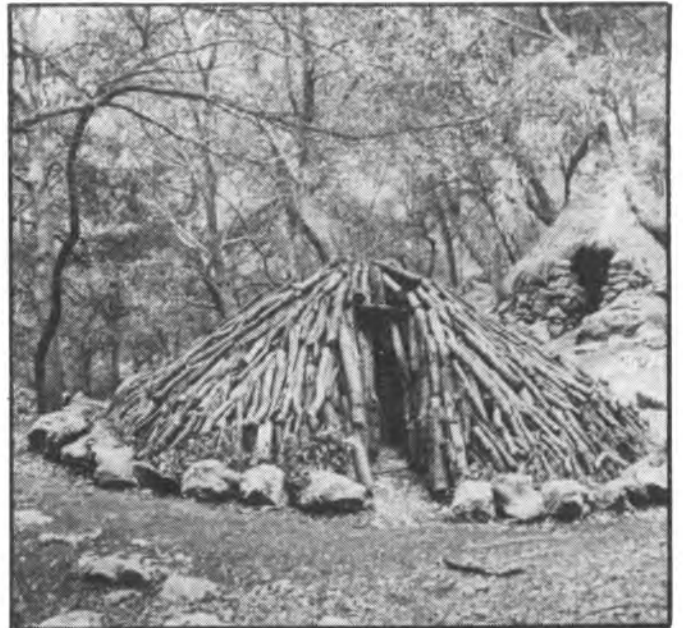
Les matèries orgàniques són les que donen la calor quan se cremen. Són el carbon (48 o/o), l'oxigen (44 o/o), l'hidrògen (7 o/o) i el nitrogen (1 o/o). S'ha de dir

que quan aquestes substàncies se cremen, no deixen els derivats de petroli.

Les matèries inorgàniques són les que se transformen en cendres. Segons els terrenys on ha nascut l'arbre origen de la llenya, les cendres seran d'un tipus o de l'altre. Normalment se componen d'elements com la calç, magnesi potàsic, sílice, etc. segons la terra que tenen sota les arrels. Aquestes substàncies són les que fan que les cendres siguin tan bones per adobar els camps.

Finalment l'aigua és el més important dels components, perquè la seva presència en més o menys grau fa que se produeixin més calories i per tant se pugui aprofitar millor o pitjor la llenya. Si no hi hagués gens d'humitat, el poder calorífic de la llenya, arribaria a 4.000 qucal. per qugr., mentre que si la llenya l'acabàssim de tallar, com que tendria un 70 o/o d'humitat tan sols arribaria a 1.000 qucal. per qugr. Això vol dir que una llenya tallada i cremada tot d'una només s'aprofita en un 25 per cent. De totes maneres la llenya mai no arriba a tenir un 0 o/o d'humitat, perquè sempre absorbeix la humitat de l'aire, per tant no baixa mai del 14 o/o (3.800 qucal).

Com fer per poder obtenir el màxim rendiment de la llenya?. Senzillament, deixant-la reposar perquè s'eixugui. Si la llenya està tres mesos guardada després

de tallada la humitat baixa el 40 o/o (2.500 qucal), si són sis mesos baixa el 30 o/o (3.000 qucal.) i si està guardada en un lloc sec de vuit mesos, arriba al 14 o/o d'humitat que ja hem dit abans que era el mínim, de totes maneres un mode d'eixugar la llenya és posar-la a la calor abans de fer-hi foc per tal que així poguem forçar l'evaporació de l'aigua.

També l'aigua és la part que té més importància a l'hora de produir sutge. Quan la llenya es crema produeix el fum, i gran part d'ell està format per l'aigua que s'evapora. Dins el fúmeral se produeix la condensació per diferència de temperatures, que és el mateix fenomen que passa quan entram dins un cotxe fred, que s'entelen els vidres. Precisament aquesta condensació se produeix en el fúmeral, però el que s'aferra és l'aire brut, el fum, amb partícules que no s'han cremades al llar. Per tant, quan menys humitat tengui la llenya, menys sutge produïrem.

Tornant a la llenya s'ha de dir que un qugr. de llenya, produeix unes 3.500 qucal. les mateixes que produeixen 0,320 qugrs. de gas butà, 0,340 qugrs. de gasoil o 0,450 qugrs. de carbo de cock. Sabent el preu de cada una

d'aquestes fonts d'energia podem saber quina energia ens resulta més barata.

Ja per acabar hem de dir que no tota la llenya és igual, ara farem una relació d'aprofitament donant com a màxim valor la puntuació de 100 punts a l'alzina. I així tenim:

ALZINA	100
ROURE	98
ULLASTRE	97
OLIVERA	96
FREIXE	92
AMETLER	88
ARBRES FRUITALS	85
OM	84
FAIX	80
SALZE	71
AVET	70
PI	67

L'ullastre i més l'olivera, tenen molt d'oli, i això produeix gasos que se transformen en sutge; i no en parlem del pi, que aquella reina que té és capaç d'embossar un fúmeral.

Això molt per damunt són les quatre idees que hi ha sobre la llenya, si algú vol saber més pot escriure a la revista i mirarem de donar solució als dubtes que se plantegin (la xemeneia fa fum, no fa calor, etc.) De totes maneres crec que el millor que podeu fer és anar a encendre foc i torrar-hi un bon tros de botifarró i de llangonissa. Que vos aprofiti.

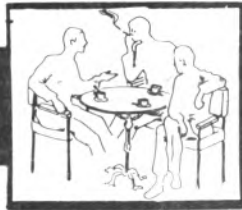
REPORTATGES I DOCUMENTALS

VIDEO PROFESSIONAL

TOMEU COLL ORVAY
C/ Sant Antoni, 39
Llucmajor

Xerrades de cafè

El solar de Ca'n Mataró

-Pareix que se vol fer qualche cosa en es solar de Ca'n MATARÓ.

-Com és ara...?

-No se sap. S'Ajuntament ha convocat, o vol convocar, un concurs d'idees per aprofitar aquest solar.

-Jo crec que, tant per ses Fires, com p'es dies de mercat, està ben aprofitat.

-Bé, però així no pot quedar, lo que volen és triar i premiar es millor projecte.

-I qui serà es qui triarà es millor?

-Homo...! Supòs que això se discutirà i aprovarà a un ple...

-Mal assumpte! Acabarà igual que es Casal de Cultura, que, com que no s'entenen ha quedat aturat.

-Aquests Ajuntaments democràtics, quan no hi ha majoria des partit d'es batle, són un merder.

-I si ho consultassin an es poble?

-I què demanaries tu an es poble?

-Si vol Casal de Cultura en es "Salón" o en es quarter de sa Guàrdia Civil, i si en es solar de Ca'n Mataró, vol jardí o edificis.

-Seria una altra manera de perdre es temps, per-

què no sortira res en net. Es poble, després de ses eleccions municipals, ja no té veu ni vot.

-Per això, ha de mirar i pensar es qui vota.

-Però si sa llista d'es polítics no és bona, tot serà per demés...

-Per tant, crec que lo millor per fer coses i ben fetes, és que es polítics se deixin, precisament, de sa política i de sa comandera, i pensin en lo més convenient p'es poble.

-I parlant més d'es solar de Ca'n Mataró, tu què hi faries?

-Jo un jardí.

-I jo un mercat cobert, que enllaçàs amb sa peixeria. Un jardí necessita molt de gust i esment, i si miram sa plaça Espanya, veurem que no en tenen gaire.

-Però es jardiner sí que en té de gust, cuida ses zones verdes com petoca.

-Lo millor seria lo que dic. Un mercat cobert, aprofitant també es baixos i construint un pis que enllaçàs amb sa pei-

xeteria.

-Crec que es nostro Ajuntament no hi pensa gens amb so mercat cobert, perquè, si així fos, no hauria convocat aquest concurs d'idees.

-Bé, però això no vol dir que no en surti alguna que enlluerni es nostros regidors, i acordin fer un mercat.

-No és probable, hi posaria messions que, lo que se farà serà un jardí amb un cadafal baix enmig, i en es baixos, oficines municipals.

-Pareix que ho sabeu bé.

-No hi ha hagut mai cap Ajuntament, que hagi pensat fer en es centre de sa ciutat un mercat cobert.

-Idò me pareix que és es lloc millor...

-Ja veuràs com ningú, cap concursant, presentarà un mercat.

-Repetesc, pareix que n'estàs molt segur...

-Conec es pensament d'es batle...

-Ets un homo molt afortunat...!

Un que escoltava

COS DE FERRO

COR DE FOC

JØTUL
chimeneas y estufas

DISTRIBUIDOR A LLUCMAJOR

Ca'n Janer
TOT EN BRICOLAGE

EINES

Llucmajor

FERRETERIA
DROGUERIA - ARMERIA

PL. ESPANYA N°47
TEL. 66 04 43

LLUCMAJOR

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

La Societat del Foment Agrícola, Industrial i Comarcal de Lluçmajor va comprar la finca l'any 1924

Son Pons Farratge, una d'elles Actualment es propietat de...

D'una desmembració de Biniellegant, va néixer Son Pons Farratge. En el segle XVI hi havia distints Son Pons, però el que és objecte d'aquest treball, era propietat de Gabriel Pons àlies "Farratge", en la primera meitat del segle XVII, el qual va donar nom a la finca. Abans d'acabar aquest segle en 1578 era propietat de Prudència de Santa-Cília i Vilallonga, i tenia un valor de 1.600 lliures. Continuant la branca del Vilallonga, en 1666 era propietat de Francesc de Vilallonga, i en 1702 el seu valor era de 4.500 lliures, havent augmentat considerablement.

Sabem que en 1773 la collita de la finca va ser de 82 quarteres de blat, 10 de xeixa, 9 d'ordi i 42 de civada i figura a nom de Nicolau de Vilallonga i Pujol, Prevere i Canonge. En 1818 coneixem la seva extensió que era de 104 quarterades, valorades en 4760 lliures, i en 1860 sabem que tenia 126 quarterades, propietat de Príam de Vilallonga.

En el segle actual va sofrir un desmembrament com moltes d'altres finques.

Les cases de Son Pons tenen dos aiguavessos.

En 1924, la Societat del Foment Agrícola, Industrial i Comarcal de Lluçmajor, la va comprar a Francesc de Vilallonga i Montaner.

En 1925 Gabriel Caldés i Mòjer en tenia 50 de quarterades, les quals va subdividir en dues parcel·lacions més.

Actualment és propietat de Sebastià Gamundí.

LES CASES.

En 1863 hi havia una sinya que alimentava un quartó de terra destinat a reguiu. Actualment encara es conserva en una sala a l'esquerra de la clastra, un molí de sang.

La façana noble de les cases presenta un bell portal de mig punt que dona pas a les cases de dos aiguavessos, amb una clastra posterior

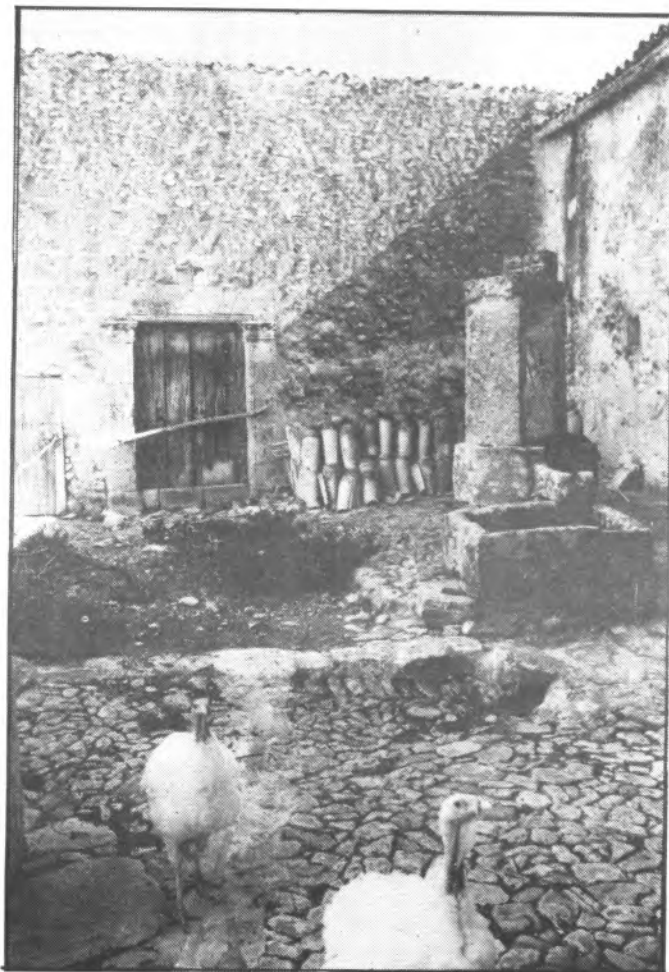
empedrada amb una cisterna. A mà dreta a la clastra hi resta el portal de l'antiga capella amb una creu per sobre el portal. De la capella, que segurament guarda relació amb el Canonge propietari durant el segle XVIII, no queda res en absolut.

Joan Clar,
Francesc Verdera.
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver.

A mà dreta de la clastra hi resta el portal de l'antiga capella

Desmembració de Binielegant pat de Sebastià Gamundí

La clastra posterior, està empedrada i té una cisterna.

Un bell portal de mig punt dona pas a les cases.

Gent de la vila

L'amo En Miquel Mulet, el seu ofici: fer «pebre bord»

L'amo En Miquel Mulet és una de les persones més velles de Lluçmajor, amb els seus 96 anys el podem veure cada dia pel carrer caminant tira-tira portant en mà un gaiato, el trobarem principalment quan se'n va de ca la seva neboda, al C/ Convent, fins a ca seva, al C/ Campos, o també al molí d'en Sala, a uns 250 mts. enfora de ca seva —també al C/ Campos— a culejar-hi un poc, com diu ell.

Xerrant amb l'amo en Miquel aprofit perquè ens digui com feia el pebre bord.

-L'amo En Miquel, ens diríeu quants d'anys teniu?

-Uii jo casi-casi ja no ho sé, l'any deu vaig córrer "sa quinta" i tenia vint anys fets, per tant, si treim comptes me pareix que en surten 96.

-A on vàreu néixer?

-Vaig néixer a Algaida, però allà ja no hi conec ningú perquè vaig venir de molt petit a Lluçmajor.

-Quan venguéreu a Lluçmajor i com va ser?

-Vaig venir a Lluçmajor que tenia tres anys, i va ser perquè mu mare era viuda i se va casar amb un de Lluçmajor que li deien en Jaume "Pitja Paia", família des manescal Pitja Paia.

-Tenc entès que vos dedicàveu a fer pebre bord, quan començàreu?

-Vaig acabar es servici militar l'any 14, i vaig estar un any amb un metge, amb so metge Rosselló, pare des Rossellons que hi ha ara, (D. Pep i D. Antoni); a l'any 15 me vaig casar i l'any 16 vaig comprar sa portassa i vaig començar a fer pebre.

-I s'idea de fer pebre com fou?

-Jo vos ho diré, s'idea de fer pebre va sortir perquè hi havia una fornara que pastava i tenia un forn comú a on torrava pebres per un home que llavors feia espícies. Jo vaig veure

es modo com ho feia: comprava pebres a sa plaça, se tapaven, després sa fornara els torrava i com es pebre era rostit, aquell feia espícies; jo vaig dir: si molc es pebres torrats podré fer "pebre bord". Vaig començat en petit, en petit i en gros, en gros, i per envant.

COM SE FEIA PEBRE.

-Podríeu explicar com el fèieu, an es pebre?

-Es pebre només té un secret per sortir es gènere conforme i bo, ja que com més fas més aprens, i és, sebre comprar es pebres vermells, que ja han d'estar ben acolorits i com més madurs són, més bo i més bé sortirà es gènere. An es pebres els me duien a camionades, després els estenfem, jo els escampava an es tros que tenc en es molí d'En Sala, o també els enfilàvem pes capoll i estaven set o vuit dies penjats en es sol. I lo bo era

vaig dur molt per allà a sa primeria, i me'n record que hi havia un botiguer que venia espícies. Jo vaig començar a dur-li pebre des meu i seguidament va arribar a vendre'n sempre.

Ara a Mallorca han desaparegut quasi tots aquests, perquè després de jo just se n'hi posaren dos o tres més, però tot ja ha desaparegut.

-Quin mecanisme teníeu per moure s'estrucadora i es molí?

-Bé, per moure tot això de totd'una emprava una bístia, després passat un cert temps vaig comprar un motor de gas que funcionava amb s'antiga xerxa de gas que hi havia a Lluçmajor, era de mester un cubell d'aigua fresca per refredarlo, es mateix motor xuclava mitjançant una tuberia s'aigua des cubell i aquesta en passar-li per dedins el refredava i com que sortia un poc calenta per una altra tuberia la tirava dins un altre cubell on se refredava; posteriorment quan vengué s'electricitat el vaig canviar per un motor d'electricitat.

-Per fer pebre teníeu ajudants?

-De totd'una no, però jo així mateix quan en feia molt, que ja anava en gran escala, vaig haver de mester un home per ajudar-me amb sos forns, per enfornar, treure i capolar, i dur carretades de pebres i descarregar... i llavors, sabeu que en du de feina!

-I de pebre, en reparíeu a fora poble?

-Jo n'enviava per tota Mallorca.

-Com l'enviàveu?

-Molt el fèiem quan encara funcionava es tren, i l'hi enviàvem, pensau que en feia 40 sacs d'aquests de cinquanta quilos cada un, per a un que li deien en Gelabert, en "Terres" de Felanitx; a un matancer que li deien en Pecedor també n'hi feia 50 sacs; an en Villanet de Manacor molts

si començava a ploure, que havien de partir a amagar es pebres totd'una, a vegades es primers els amagaves eixuts però es darrers degotaven i amb sos canyissos els estenies damunt es forn i amb sa calentor d'aquest s'eixugaven. Com eren secs, amb una carrereta els traginava a sa portassa que està just allà devora, els xapàvem de mig a mig, fèiem foc en es forn, l'escombràvem i el fèiem ben net, hi posàvem segons sa quantitat una gruixa d'un ditet o un ditet i mig, els engronsàvem de tant en tant amb un ganxo perquè no se cremassen i quan eren ben rostidets-ben rostidets els trèiem i els passava per s'estrucadora que els feia mig pols, després d'allà els bocava a una tramuja que donava en es molí i allà se feia es pebre bord, perquè després des molí ja sortia fet pols com aquest que venen ara pes Sindicat, a Ciutat, que per cert jo n'hi

d'anys entre es 40 i 50 sacs; i després moltes de botigues en aquell temps un sac o dos, i aquests matancerets més petits en venien i se'n duia un sac o dos, es que podien.

-En aquell temps se podia viure des pebres, treia molt?

-En aquell temps, es que estaven en es temps se descompassaven molt i feien una pesseta, però es qui només varen començar, en "tral.larel.tral.larel", varen fotre lo que tenien. Llavonces era com ara, jo si importava rompia es compàs, un dia que es forns fessen més via, perquè de vegades si es temps és més calent es forn aguanta més sa calentor, tu havies de tenir aquell esment de dir "no, aquí se fa via, idò manco calentor" i tirar-hi una senalla de pebres més verds i llevar aquells més secs. Amb sos verds se mataba sa calentor, llavors empre ho vetlaves i moltes de vegades com abans he dit t'havies de descompassar.

Ara si t'hi pensaven assus-suaixí i ho provaves només d'enfornar i ja està, qan te'n temies o eren cremats, o en sortia un de sex i un de cremat; llavor tu havies de tenir cervell i sebre veure per on prenia i per on no, i feis una pesseta, perquè jo n'hi vaig fer una, a més, s'ha de tenir en compte que en aquell temps eren més males de fer, no és com ara.

-Heu dit abans que avui en dia n'hi ha molt pocs que en fan, què és perquè no treu?

-Jo vos ho diré, avui sa gent ha tornada molt senyora i això és una cosa

que no se pot anar per hores, és una cosa que com he dit abans t'has de descompassar, un dia s'adelanta i un dia s'atrasa, i si tu no li tens s'esment que toca tudes aquella fornada i ho fots tot, i si has de guanyar cent duros, en fots mil. Llavors t'embrutes, perquè és una feina bruta i sa gent avui no va de res i manco si hi ha brutor.

A Llucmajor en Prohens encara en feia, va començar molt després de mi, basta tenir en compte que va montar es forns moderns iguals que jo jatenia es meus i molts de motlos els se'n va dur de ca meva, ara no sé si ha acabat o no enguany, perquè ha tornat molt vell.

-Digau-mos com eren es forns antics i es moderns.

-Es forns vells eren com aquests que tenien a moltes cases, redons i que a damunt acabaven amb una espècie de cúpula, n'hi ha dos que tenen poc més o manco 15 pams quadrats que són és grossos i en aquests hi cabien tres covos de pebre xapat, això era sa seva mida; després n'hi havia de molt petitonets que sa mida era un covó i mig, amb aquests es gènere sortia més bo perquè eren més bons de dominar i sa calentor era sempre més moral.

Es forns moderns consistien en una sala que està més o manco un metre a l'aire d'enterra, aquesta dis-

tància entre sa sala i enter-ra servia per fer-hi foc, aquest encaletia tota sa nau i hi posaven dedins es pebres estesos, torrant-se a base de sa calentor que agafava sa sala. En es trespol d'aquesta hi havia un parell de forats que se destapaven quan es foc ja no feia fum i així es baf des foc feia més via a entrar.

-Si a sa vostra família hi havia qualcú que fes pebre, va influir en es fet que vos en féssiu?

-N'hi havia uns que en feien de pebre, els deien es "Barrequetes" però ja són tots morts, ells no me varen dir res mai, i puc dir ben clar que s'idea va ser ben meva.

-Si no vaig errat és una feina temporal, a què vos dedicàveu sa resta de l'any?

-Això des pebre dura solament es tres mesos o tres mesos i mig que hi ha pebres. Després me dedicava a fora vila, a cuidar ses terres que tenia i d'aqueixa manera anava passant.

-I per acabar, contaunos lo que feis avui en dia.

-Ara no puc fer res, visc de sa pensió i de lo que tenia,estic amb sa neboda perquè ja no puc estar tot sol; es dematins i horabai-xes m'agrada anar a ca meva i faig lo que faig, moltes de vegades vaig en es molí d'en Sala que fins un cert temps ho culejava bé tot sol, però ara un que me va demanar per culejar-hi, també, hi sembra domatigueres i quatre puteries per allà darrera, i és es meu entreteniment anar-ho a entracavar un poc i regar-ho perquè ara he tornat molt vell i me cans aviat.

J. Socias.

Dojo Kodokan de Llucmajor

AMB LA DIRECCIÓ DE JERONI MATEMALES

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA DE MANTENIMENT I RELAX, AEROBIC, GIMASTICA DE MUSCULACIO, ETC.

AEROBIC

GIMNASTICA I RELAX

S'INFORMI
AL Carrer Major, 39
LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28
des de les 17 hores

JIU-JITSU

DIRECCIÓ: JERONI MATEMALES. LLOC: CARRER MAJOR, 39. HORARI: DES DE LES 17 HORES.

La vida d'Antoni Faidella (III)

Joaquima Faidella

En el servei militar, per la seva pulcritud, el nomenaren soldat de 1a. Va estar molt ben vist i molt apreciat; era molt bon complidor del seu deure. Una casualitat: En Felip Montserrat també va fer el servei militar junt amb en Tonet. Va esser destinat a Lleida on vivia la seva padrina de les fonts baptismals. La va anar a veure i xerrim-xerrim li va dir: —"Jo t'acompanyaré a fer una visita al capità Paco Camarassa i estaràs molt bé". Quina casualitat, digué en Tonet, el meu capità es diu Don Francisco Camarassa. Ah, no; replicà la padrina, el que jo et dic, es diu Paco. Quan la padrina va recomenà el seu fillol al capità Paco, Don Francisco va dir: —"Però si ell fa lo que vol!".

EL SILENCI D'UN DISGUST

Abans d'entrar a la mili, tot el seu tresor —que es componia, com se suposa, del teatre, els ninots, en fi totes les seves coses apreciades, ho va tancar dins el seu dormitori. Quin seria el seu disgust, pobre pare, que quan vingué de permís, es va trobar (el quarto) el dormitori obert i sense el seu tresor. Li havien cremat tot, tot!

Ara al cap de deu anys de la seva mort ho he sabut per boca del seu germà Cassimir en fer-nos una visita a Mallorca —cosa en ell habitual, ens estima molt i nosaltres també l'estimam—, i fent-li vàries preguntes sobre la vida del meu pare que a mi m'era impossible de recordar o saber, em va fer aquesta confidència i que consti que el meu pare mai ens va fer la més petita menció. Recordava aquest oncle Cassimir que ell va ajudar a pujar al terrat de casa als trastos per cremar-los. La cosa

*"No s'amoïni pare, nosaltres dues l'ajudarem"
(Caella 1929)*

hauria acabat en drama, seguia l'oncle, si no hagués estat que l'ordre venia del seu pare que va justificar que es va veure obligat a fer desaparèixer tots els trastos perquè feia falta espai per encabir els altres germans. Mai ens va dir el pare que li haguessin fet aquesta errada. En canvi a mi em va saber molt de greu que li haguessin fet. Ara comprenc el perquè al cap de sis mesos d'arribar del servei militar es va casar.

Es casà i al cap de nou mesos i tres dies neix la Rosa.

Treballa a la mateixa fàbrica de teixits; a hores lliures les passa fent pastorets que després durà a vendre el dia de Santa Llúcia a la plaça de la Seu. Pinta per les cases, fa objectes de fusta per a regal, és dels organitzadors de les festes del barri, surt a recitar... Al cap de dos anys neix la Felipa; no la va veure néixer perquè estava pintant al Centre del Poble Nou.

CASA DE FRANC...

Per la seva conducta irreprotxable, l'amo de la fàbrica li ofereix la plaça de porter i pesador de l'entrada i sortida de camions de cotó o roba. Bon sou, casa de franc i moltes hores lliures que ell va aprofitar per fer-se un escenari per a teatre de putxinel·lis amb tota perfecció i una col·lecció de figures tallades de fusta i vestuaris dissenyats i cosits per ell. En fi, a la porteria, es va refer del disgust passat i es posà a fer titelles allà on el demanassin mentre no fossin hores de treball a la porteria, és clar.

En saber-se la nova que hi havia un titellai al Poble Nou que actuava a cases particulars i a Centres Culturals, va tenir una acceptació encoratjadora. L'ajudava la germana de la seva dona i el germà que, en quedar orfes de pare i mare no se separaren d'ella. La mare va esser la major de vuit germans i només en sobrevisqueren tres. A la

porteria va néixer un hereu i segueix fent putxinel·lis i treballant a la porteria de la fàbrica.

Per causes que aquí serien llargues de contar i que hi havia perill de perdre l'honra innocentment, el meu pare va demanar al seu amo que li donés la feina anterior perquè no volia passar cap més nit a la porteria. L'amo el va escoltar i l'hi concedí. Així fou com se n'anaren a viure a aquell pis sis persones més al que un dia varen haver de fer lloc per quatre. Però com que va esser d'emergència, de passada, en aquest pis hi va néixer aquesta que escriu roseta i condreta que la varen enviar moltes vegades a escola i bastant més a la merda.

A la fàbrica hi havia qui li feia la vida impossible fins que un dia el pare va dir: —Prou, s'ha acabat. Va tenir una idea que no se la va treure del cap fins que la va posar en pràctica: Anirien pels pobles que hi hagués festes majors a fer putxinel·lis i així tindrien casa i tot. Pensat, dit i fet. De res li serviren les advertències de la dona. —Ton, mira que els fillets són petits, mira que les intempèries, mira que les tormentes, que les malalties, que els naixements, que si les defuncions... Res, res i res. A córrer món s'ha dit.

Amb fustes de caixes —aquesta vegada eren de màquines de cosir Singer—, encara en tenim una plena de figures— i uns quants de llençols i l'equip que havia construït a la porteria per fer titelles, va, es planta a la Plaça Espanya de Barcelona amb una barraca de 4 x 4 metres. Ell, la dona, quatre marrecs i la seva cunyadeta —el cunyat ja era casat—. Eren les festes nadalenques i el fred estava present i entrava fins el moll dels ossos. La mare va saborejar el fred que va passar a la cova de Betlem. I aquí

La primera barraca tenia (4x4 mts.). Era l'any 1927

La segona barraca tenia (5 x 9 mts.) (Terrassa 1931)

va començar la vida ambulànt del meu pare i el calvari de la meua mare. Les seves advertències no li varen servir de res i va haver de palpar amb el temps el que la prudència li havia fet veure amb anticipació. Per altra banda veia el disgust que duia el seu home que volia fugir, fugir lluny, ben lluny, enfora dels qui li volia fer perdre l'honra innocentment i no va tenir més remei que seguir l'home.

Varen passar molt de fred, però l'hivern següent ja varen viure a una casa llogada a Granollers del Vallès. Arribat l'estiu, tornaren sortir; va tenir molt bona acollida. Per les festes dels pobles agradava el seu treball i per això va haver de llogar un ajudant i junt amb la cunyadeta feien els putxinellis. L'any següent va sortir amb la barraca engrandida i així cada any anava afegint fustes fins que va tenir les dimensions de 9x17 metres. La cabuda era de 200 persones, 80 cadires plegables i lloc per a 120 de dretes. Cal remarcar que quan començà, l'entrada valia deu cèntims i els nens, cinc cèntims, i quan es va haver de retirar, era de pesseta: entrada única.

Fèiem la ruta per Catalunya, alguns anys modificada, seguint un itinerari distint per poder fer més festes. Durava "la tournée" des de principis d'abril fins l'últim dia de novembre. I llavors cap a casa a passar l'hivern. Els petits cap a l'escola i les dues grans a aprendre de modistes; el pare, elaborant i perfeccionant el programa per a l'estiu vinent, pin-

tava les figures, repassava el vestuari, apedaçava el toldo, repintava les posts de la barraca. La mare ja en tenia prou cuidant la canalla i la casa.

Al costat de la casa on vivíem l'hivern, tenia un magatzem; el va llogar per posar-hi la barraca i ja que quedava lloc, el va aprofitar per fer-hi putxinellis els diumenges. Posà un taulellet fet seu per vendre caramels als infants i alguna copeta d'anís i un vas d'aigua als majors. Anava bé.

Cada any més gent. Ara ja era un autèntic professional. Feien funcions fins a les altes hores de la matinada i per això es va pensar que engrandint la barraca acabarien més aviat. Però no fou així. Acabaren a les mateixes hores però hi havia més guany.

La germana de la meua mare tenia vocació religiosa i va ingressar al Convent de Carmelites de la Caritat de la Mare Joaquina de Vedruna, Vic. El pare i l'ajudant se'n desfeien dins el teatre; a més les dues germanes grans sempre eren allí dins jugant a nines i si s'havia de tirar el teló o de donar una gorra o un bastó fos el que fos; elles ajudaven a les funcions i el temps de sortir i d'entrar la gent jugaven.

Hi va haver un titellaire que tenia una barraca i escenari per fer putxinellis i va contractar el meu pare per fer funcions el temps que es cuidaria i s'ompliria el seu teatre. El pare hi accedí i quan acabava d'un teatre, se'n anava corrent a fer funció a l'altre on el públic ja l'esperava.

Però quan va treure comptes, va trobar que no li convenia anar per altri i el va deixar.

Veient que el negoci anava bé, va comprar cadires de boga per a seure els espectadors, en lloc dels bancs de fusta que duia. Va forrar la barraca amb cortines, va posar cel·las també de roba, de manera que no es veia el tendal, i va gastar molt per fer-la més bonica.

A Rubí ens deixa en plena festa major l'ajudant del pare. Aquest, tot preocupat, no sap com ho ha de fer, perquè per bon titellaire que hom sigui, es troba que no pot fer titelles si no té ajudants. Però allà mateix hi havia dues Faidelles que li varen dir: —"Papà, no s'amoïni, nosaltres dues t'ajudarem. Aquell home va alçar el cap i va mirar-les amb uns ulls com dues taronges, com si mai no hagués vist aquelles dues filletes que l'estaven contemplant fermes en la seva decisió i al mateix temps amb basarda que les renyés per la seva gosadia i els va dir ple d'emoció: —"Gràcies, nenes. Poc sabeu la importància que té el que m'acabeu de dir. Gràcies". Immediatament es posaren mans a l'obra i mai tan oportú, perquè el teatre estava ple d'espectadors i a fora ja esperava gent per a una altra sessió. El pare va improvisar un entarimat perquè hi arribàssim amb un caixó a cada banda de l'escenari i un tauló que arribés de cap a cap i així ben acostadetes ran de l'escenari fent equilibris férem sortir els personatges ja que sempre

havien estat dins els bastidors; (al carrer, per les fires, la nostra mare no ens hi deixava anar i sense fires tampoc) i sabien les funcions de memòria. Doncs, a fer titelles s'ha dit.

En donar-se compte elles que el seu pare els cedia la responsabilitat de vestir les figures —cada dia feien canvi de programa de vestir les figures —cada dia feien canvi de programa i per això s'havia de canviar el vestit— elles que sí, feien canvi de programa i per això s'havia de canviar

En donar-se compte elles que el seu pare els cedia la responsabilitat de vestir les figures —cada dia feien canvi de programa i per això s'havia de canviar el vestit— elles que sí, es posaren a renovar tot el vestuari que era vell i antiquat de les figures incluint-hi les que la viuda del mestre Palou va vendre i regalar al meu pare. I ara que hi sóc diré que aquella gran dona va regalar el titella o sigui el que sempre és el protagonista, al meu pare dient-li que el seu marit sempre havia dit que quan ell es morís, li posessin aquella figura dins la caixa perquè era la de més estima, per ell, pels èxits que li havia donat. Però la seva dona no va complir! malgrat alguns malentesos— com ho podem demostrar amb la fotografia que posseïm que va recomanar el meu pare que féssim aquí a Mallorca junt amb figures fetes seves quan ja estava retirat, dient-li aquella senyora que el seu marit sempre confessava que en Faidella havia estat el seu deixeble i ajudant preferit.

Esquena paret (Modismes II)

El mes passat llegia el copiadore llistes del llibre dels senyors Damián Boatella i Matias Bosch intitulat "Enseñanza práctica del castellano en las Baleares" i d'ell n'extreia una llista de locucions, frases fetes o modismes nostrats amb les corresponents (a criteri dels il·lustrats autors esmentats) formes castellaneres. Advertia ele transcriptor que aquella relació, massa incompleta per a esser una mostra inidicativa del ric recull de Don D.B. i Don M.B., hauria de tenir continuïtat.

Ara i aquí són, pot ser, el moment i el lloc oportuns de mostrar la resta del floret d'aquells modismes a què al·ludíem el mes passat (com l'ànima de Robert, ai las!). Tal volta seria més eficaç, i sens dubte molt més atractiu, per a el sofert lector, transcriure directament, sense preàmbuls la llista enviant a porgar fum les ximpleries prèvies que com a aperitiu feixuc poden desbaratar un bon banquet. Però, dissortadament lector mirall de paciència, el copiadore, que t'ofereix el bessó, no pot estar-se de cobrar el seu delme amb la clovella i la fullaraca del comentari. Lector tolerant, si tu ho consents i continues llegint sense botar rabent cap a la llista no et lamentis llavors d'haver anat a cercar ronya per gratar, perquè tots a aquests saons ja ens coneixem bé i compartim allò de què qui vol bístia sense vici, que vagi a peu!

El patracol dels savis ens a cor

què vols per tal de tocar crosteta de com no sempre una traducció literal d'un modisme castellà és adequada en significació i encaiença a l'hora d'intentar expressar un pensament en català amb agilitat i gràcia. Locucions i frases fetes són necessàries en una llengua oral viva i rica, ho són tant de necessaris que fins i tot ens sentim "obligats" a malmanllevar-les d'una altra llengua per tal de donar a la nostra una vivor que el nostre entreteniment li exigeix. La llengua castellana, com a llengua viva que és, presenta un abundantíssim cabal de modismes, prova de la seva riquesa. Ara bé, la nostra llengua ens n'ofereix tants com la seva cosina germana, el que succeeix, a voltes, és que no els feim servir als nostres, o bé per desconeixença o bé per oblit. Desconeixença i oblit que poden i han d'esser eliminats del nostre vocabulari, mitjançant la lectura, l'estudi, l'atenció, és a dir, mitjançant aquells actes que una voluntat decidida d'actuació és capaç de dur a terme. Qualsevol mallorquí té a l'abast un inventari immens (per citar-ne només un) de modismes i locucions genuïns en una obra tan popular com és l'aplec de Rondalles Mallorquines, exemplars de les quals gairebé no manquen a cap casa de Mallorca. Eines n'hi ha (a LA RACONERA us oferim més avant algunes mínimes indicacions bibliogràfiques al respecte, el problema rau en què aquestes eines, com tantes altres

resten immòbils, inerts, ajacades en prestatges per racons oblidats, substituïdes per una cultura audiovisual enllaunada, "made in" vés tu a saber on.

El pebre bo i el foc de la llengua són els modismes, si volem fer perdre la insípida i la grisor cendrosa a la nostra expressió n'hem de fer ús. Bon ús. La llista amb les corresponents equivalències castellaneres (observen, dit sia de passada, l'escàs nombre de correspondències textuales que es dona. No obstant això, veim que en alguns casos s'hi es-

cau una certa literalitat, no més recordem que en la vida blanc i negre no se solen donar si no hi ha entre mig una variada gamma de grisos) pot esser un primer instrument cap a un reviscolament en el sentit que assenyalam. Però, no podem, ni devem oblidar que el problema més que de pura informació és d'acció, com diria un pagès "si no hi ha sang, no hi ha botifarrons", és l'hora de l'esquena paret i del treball tenint ben present que "qui cau i s'aixeca, és tan alt com era".

MODISME MALLORQUÍ

- Escorxar es gat Dormir la mona
- Fer retxes dins s'aigo Escribir en el agua o en la arena
- Fer ses cosigolles endins Apretar las clavijas
- Fer es desmenjat amb talent Hacerse el pencas
- Fer sa farina blana Besar la correa
- Fil per randa Con sus pelos y señales
- Filar prim Hilar delgado
- Fort de morro Terco
- Fer de sa garra pota Hacer de las tripas corazón
- Gran església i pocs perdons Gran tocado y chico recado
- Gratar-se sa bossa Racarse el bolsillo
- Ja et coñec herbeta, pariol te dius Ya te veo besugo que tienes el ojo claro
- Ja te'n pots "alabar" Alábate polla, que has puesto un huevo y éste huero.
- Ja m'entén qui m'ha d'entendre Dios me entiende
- Mostrar sa filassa Enseñar la pata/ Descubrir la hilaza
- No trobar aigo a la mar No haber agua en el mar
- No guanyar s'aigo que es beu Reniego de bestia que en invierno tiene siesta.
- No és res s'ansa des coll rompuda No es nada lo del ojo, y lo tenía en la mano.
- No hi ha quinze anys lletjos No hay quince años feos
- No esser bo per covar ni per pondre/ No es bo per mar ni per terra No ser bueno ni para cocido
- No tocar els cabells al cap No llegar la camisa al cuello
- No tenir casa ni fogar, ni pala No tener sobre que Dios ni forca, ni on ventar llueva.
- No voler saber qui l'ha feta No meterse en libros de caballerías.
- No saber-ho a mitges costures No saber de la misa media
- No té demble ni galop Nuestro hijo D. Lope, ni es miel, ni hiel, ni vinagre, ni arrope.

CASTELLÀ.

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

METRO 1.300 HLE 3 y 5 portes

Motor: 1.275 c.c. 62CV
Velocitat màxima: 152 Km/h. Aceleració: 0-100 en 14,4 (3 portes), 0-100 en 14,9 (5 portes)
Consum: 90 Kms, 4,5 l. 120 Kms: 6,1 l. Ciutat: 6,4 l. Volum maleta: 1.080 cms3.

Ni tants d'espants, ni tants de plants No te alborotes,
ni te enfades.
Ni és figa ni rem Ni es carne ni pescado
No val una gangaia No importa un clavo
Ni pujar un grell d'ou Ni montar un comino.
Poc, captat i florit Poca lana y ésa en zarzas.
Per tot toquen campanes. . . . En todas partes cuecen habas.
Ploure damunt banyat Llover sobre mojado
Prometre el món i la mona Prometer el oro i el moro
Prender-ho per s'ansa que crema Tomarlo por donde
quema
Passar s'arada davant es bou. Hijo no tenemos y nombre le
ponemos
Perdre-hi s'ase i ses magranes Pegársele a uno la silla
Prendre ets "atapins" Tomar las de Villadiego
Per tapar-se es cap, destapar-se es cul. Abrir un hoyo para
Despullar un sant per vestir-ne un altre tapar otro/
Desnudar un santo para..
Pujar més sa corda que es bou Más vale la salsa que los
caracoles/ Más es el ruido que las nueces.
Posar es dit dins s'ull Echar el agraz en el ojo
Posar-hi sa ditada. Meter su cuchara
Posar entre s'espasa i sa paret. Meter en cintura
Posar fil a l'agulla Poner las manos en la masa
Prendre llum de madò Pastora Escarmentar en cabeza
ajena.
Posar es peus plans. Andar con pies de plomo
Saber molta lletra menuda. Saber mucho latín
Cercar na Maria per sa cuina Buscar la flor del berro
Tirar un aglàs per agafar un porc singlar Meter aguja y
sacar reja
Tenir aigo fins an es coll Estar con el agua hasta la
garganta.
Tenir es dits curts per caponar galls. . . . Tener malos dedos
para organista

Tenir fetge Tener correa
Treure es fetge Echar los hígados.
Trobar barra de cap Dar en duro.
Tenir ganes de cansar-se Azotar el aire.
Tenir ganes de conversar Gastar saliva
Voler pujar al cel amb un carro envelat Quiere mi padre
Muñoz lo que no quiere Dios
Veure es gep d'altri com una formiga. Ver la paja en el
i no veure es seu com una estormia ojo ajeno y no la
viga en el suyo.
Vint sous de juevert Las cuentas del Gran Capitán
(Dei-) 'Xa fer, ja passaràs pes Arrieros somos, y en el
meu carrer camino nos encontraremos.

Novembre 85.

**ESPORTS
LLOMPART**
Espardenyeria

**GRAN VARIETAT
D'ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA**

*C/. S'Estrella, 29
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR*

Can Toner
TOT EN BRICOLAGE
EINES
PL. ESPANYA N°47
Blucmajor
TEL. 660443

AIRE FORZADO

- 1 VASO DE EXPANSION CIA
- 2 INYECTOR AUTOMATICO
- 3 SALIDA CAL EF ACCION
- 4 RETORNO CAL EF ACCION
- 5 DERIVADO ALIMENTADOR
- 6 DEVAPORACION
- 7 BOMBA ALIMENTACION
- 8 SERPENTIN FUGAR
- 9 AGUA CALIENTE SANITARIA
- 10 AGUA FRIA SANITARIA
- 11 GAS ALIMENTADOR
- 12 MICROMETRO
- 13 TURBOALIMENTADOR
- 14 CUADRO ELECTRICO

SERPENTIN

INSTALADORES

Guillermo Amer
Sebastián Fullana
Nros. Garcías
Fontaneria Martí
Gabriel Oliver
Antonio Puig
Francisco Videll.

INTERCAL

CALDERAS DE
LEÑA Y CARBON

Què és el Consell Insular

Es un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col.laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç.

Dóna suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

Realitza accions en els camps següents:
Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.
Fomenta el coneixement i la difusió del folclore.
Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.
Ajuda tot tipus de publicacions culturals.
Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

*Consell Insular
de Mallorca*
c/. Palau Reial, 1

Segons me diu es musolet, sa crisi municipal pareix un pou sense fons i se tracta ja d'una batalla que cada dia té protagonistes nous i inesperats. Es darrer ple, o més ben dit, mini-ple, en va ser una mostra.

Tot pareix que se va intentar arribar a un "arreglo", però l'amo En Toni no volgué davallar d'es carro i no vol sentir xerrar

d'un membre d'es PDP. I començaren ses corregudes per impedir sa celebració d'es ple. Sa iniciativa o primera passa, sortí, sorprenentment, des d'es propi partit d'es batle, AP.

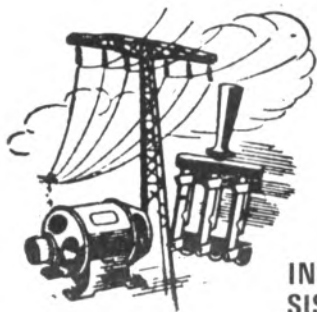
A sa reunió, presidida per un conseller llucmajorer, se va decidir que dos regidors aliancistes, un de S'Arenal i s'altre ex-president de futbol, no assistiren a sa sessió plenària. S'altra passa va ser contactar amb sos membres d'es grup mixte concretament amb un ex d'Unió Mallorquina perquè tampoc no se presentassin i a la vegada negociassin amb el PSOE aquesta possible absència i així es batle no tendria es quòrum suficient.

Tot estava cosit i fermat, però es negoci se'n va anar a fer punyetes. A darrera hora, es fiis prodigis d'AP donaren marxa enra (tal vegada tengueren por a ses estirades d'orella des de Palma) i decidiren acudir-hi. Així ho digueren an es representant d'es grup mixte que, juntament amb el PSOE, finalment no se presentaren a sa sessió.

Cinc regidors d'AP i dos d'UM varen ser es protagonistes d'un ple sense cap encontrada i que va acabar amb s'aprovació de s'urbanització d'es moros de Capocorb.

Es qui de cap manera varen quedar a fora de joc, grup mixte i socialistes, han demanat a l'amo Antoni sa convocatòria d'un ple extraordinari. A s'ordre del dia s'anomenen punts tan interessants com s'aprovació d'un reglament de règim interior del Consistori, funcionament d'escorxador, aigües i sanejament de S'Estanyol, remodelació d'es sous d'es regidors i també es pla parcial de Capocorb.

Haurem d'esperar com acaba això, perquè, segons sa llei, es batle té un termini de 60 dies per contestar i convocar es ple. Serà més llarg que una Corema i sempre que no surti una sorpresa nova.

ELECTRICA
Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTALACIONS ELECTRIQUES - SERVEI TECNIC
SISTEMES D'ALARMA I SEGURETAT ANTI-ROBO
INSTAL.LACIONS D'ENERGIA SOLAR FOTOVOLTAICA
ELECTRODOMESTICS, TV, HIFI
DISTRIBUIDOR EXCLUSIU CORCHO
ARTICLES D'ELECTRICITAT EN GENERAL
OBJECTES DE REGAL
LLISTES DE NOCES**

Electrodomesticos
corcho
EL CORAZON DE SU COCINA

**un corazón a
toda prueba**

EN LA CIMA DEL FRIO

VIDEO CLUB

**On podrà trobar entre més de 1.000 títols de les més recents
novetats de pel.lícules originals i legalitzades**

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 - LLUCMAJOR

ECOLOGIA:

per *Xanthium spinosum*

I ARA?

Aus d'hivern

L'arribada dels primers freds, són la crida, perquè milions d'aus de nombrosos països emprenguin el vol, el llarg vol, als seus llocs d'hivern. Allà, trobaran un millor clima per passar l'hivern, i sobretot, trobaran amb més facilitat el seu aliment.

Mallorca, degut al seu clima mediterrani i a la seva posició geogràfica, és un lloc bastant acollidor, no sols per venir a hivernar, sinó també, com a lloc d'aturada de nombroses aus, que per ésser el viatge llarg, s'aturaran a reposar uns quants dies, per tornar emprendre el vol a llocs més allunyats.

A finals de Setembre,

ja podem començar a veure els primers visitants que se conviden a passar amb nosaltres l'hivern, com el tord, el ropit, les titines, l'agró, els siuladors, els cullerots, els xàtxeros, i molts més.

Naturalment, en el nostre terme llucmajorer, no totes les espècies que vénen a visitar-nos les podem contemplar. Uns es distribueixen en el salobrar, altres a l'albufera, però alguns, sí els podem veure com: el tord, el ropit, el vitrac, i concretament el xàtxero, (a més d'altres).

El Xàtxero, au petita, de color blanc i

gris-negrós (el xàtxero blanc) o groc i gris-negrós (xàtxero groc) i que té la coa molt llarga i bategada, que tantes vegades ens ha passat desapercebut, el podem contemplar a qualsevol lloc del nostre terme.

¿Quantes vegades hem anat a fora vila, i pel camí hem trobat aquest animaló que ens anava darrera darrera, mirant-nos de coa d'ull?

¿Quantes vegades hem anat a guaitar a una bovera, i l'hem trobat que se passejava minúscul entre els bous?

Fins i tot, quan hem sortit al corral i davall de la llimonera o el taronger l'hem trobat que culejava.

Però ningú no li ha donat importància, ningú no li ha fet cas, ningú no s'ha demanat què fa aquest per aquí?

Idò bé, aquesta au tan petita i tan ximple, és una de les que donen el benefici més gros. No se fica amb ningú, si l'arruixam tot d'una fa un Xec-Xec-Xec i emprèn el vol. Ni molesta amb el seu cant, sinó que

se dedica tan sols a menjar. Però no un menjar qualsevol, no, sinó que ens neteja de tot insecte que li passi per davant; mosques, petits escarabats, puces, paparres, cucs, etc. Només menja això.

Naturalment, això a nosaltres ens ha de dir molt, i sobretot, als qui recolleixen aquests beneficis són els nostres pagesos, que encara que no s'adonin massa, ja saben bé que aquest animaló només menja cucs, i per això són beneficiosos i no els hem de dir res.

Com a nota fantàstica de la vivor d'aquesta au, cal ressaltar entre altres, la seva astúcia per menjar els cucs enganxats en els garbellets dels caçadors que n'han agafat algun. És que ell (diuen) quan veu aquell gustós i succulent cuc de rossinyol, tan gros i que crida ésser menjar, no s'ho acaba de creure, i primer posa la coa per veure si el fet és veritat, i amb això.../ zass! salva la seva vida, encara que no la coa.

Jeroni Tomàs S.

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL**

**AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI**

Tel. 66 06 88

**CA'N MATIES
BAR - RESTAURANT**

**TAPES VARIADES
BERENARS**

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

**Muebles
JAUME**

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

"la Caixa"

**CAIXA
DE
PENSIONS**

esports

Ciclisme

JAUME SALVA, PROTAGONISTA ALTRA VEGADA

Avantatjós canvi d'equip per al llucmajorer

Després del greu accident sofert per Jaume Salvà i, que va commoure tot el país, a la volta Ciclista a Espanya/85, el nostre corredor torna a ser el mateix d'abans de la caiguda.

Fa dos anys que és ciclista professional, primer amb l'equip del "Cajamadrid" i darrerament amb l'equip "Hueso".

Aquest corredor torna a ser a les planes de la informació esportiva perquè des del mes de novembre és fitxatge nou del "TEKA".

Jaume Salvà havia rebut ofertes per part d'aquest equip durant el temps de la convalescència de

l'esmentat accident i ara, veient que l'equip "Hueso" encara no havia donat senyals de vida, es va decidir definitivament pel "TEKA" per considerar-lo un conjunt més fort i ambiciós.

Pocs mallorquins professionals tornaran competir novament ja que només el binissalemer Gomila i el llucmajorer Salvà, el primer de l'equip "Dormilón" i el segon, del "TeKa", en són els components.

Salvà considera que aquest canvi d'equip pot ser molt positiu tant a nivell professional com a ni-

vell econòmic i pot continuar la seva carrera amb il·lusió per haver trobat una segona i bona oportunitat, la qual cosa no passa sempre perquè l'altre ciclista mallorquí del "Hueso", Joan Caldentey, no ha tengut aquesta sort i després d'acabar amb aquell equip no ha rebut cap oferta més, postura del "Hueso" amb la qual Jaume Salvà no està

d'acords perquè sembla que l'equip xocolater no ha sabut conservar un element bo com és en Caldentey.

Esperam i desitjam que Jaume Salvà Lluill, tenguí en les seves mans les victòries que li depara aquest futur esperançador que per a aquesta temporada se li obre.

Joan Quintana.

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telef. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA

GARCÍAS

Plaza España. 62 - Teléfono 66 13 02

LLUCMAJOR (Mallorca)

C.D. Espanya I Regional**S'HA ACOMPLIT UN DELS OBJECTIUS**

J. Quintana.

En el futbol, com en tot, hi ha coses bones, coses regulars i coses pèssimes. A l'Espanya sembla que el vent s'ha girat a favor i la nau ha pres bon camí encara que, sempre hi ha algun emperò, s'hagi de lamentar la lesió del centredavanter i golejadore Terrassa que serà baixa durant algun temps, però en contrapartida ens hem d'alegrar que homes com Monserrat, que torna a jugar a la posició que millor d'adapta a les seves característiques, hagi assolit el seu habitual nivell de joc i torni ser aquell golejadore d'altres temporades.

En una conversa que vaig tenir amb Pep Dols i després de parlar del trist resultat aconseguit a Ca'n Picafort, on es va perdre (1-0) i a més a més es va jugar malament, l'entrena-

J. Mas, J. Jaume i E. Villena, jugadors del C.D. "Espanya"

dore espanyista me comentava: "consider que els pròxims quatre partits seran partits-clau per a nosaltres".

Idò bé, el primer d'aquests partits va jugar-se a domicili contra el Marratxí al qual es vencé per 1-0, gràcies al solitari gol de

J.C. Jaume el qual va ser la figura del partit juntament amb el porter visitant.

Després vengué la visita al J. Bunyola i es tragué, del petit rectangle bunyolí, un meritori empat a

2 gols, gols marcats de Terrassa i de Monserrat.

El tercer partit es va celebrar al camp federatiu del Miquel Nadal on juga com a equip local el Gènova al qual es vencé per 2-4 amb gols de Monserrat (2) i Salvà i Baltasar, en una bona primera part que no tengué continuïtat en la segona i on els visitants haguessin pogut vèncer per golejada però els tirs als pals i el porter local, el qual va aturar un penalti a en Mas, ho varen impedir.

Per acabar, s'aconseguí guanyar al Sant Jordi (3-1) gràcies als gols de Baltasar (2) i Monserrat.

Doncs bé, ja s'ha aconseguit un objectiu de l'entrenador. S'ha vençut una bona batalla però manca la guerra i recordem que l'Alcúdia i Santa Ponça són encara, cinc punts més envant.

Juvenils C.D. Espanya II Regional**UNA BONA RATXA**

J. Fuentes i C. González porters juvenils C.D. "Espanya".

El passat 3 de novembre els al.lots entrenats pel tàndem Pèrez-Vidal, sofrien la segona derrota de la temporada (4-1) en mans del Petra, autèntica "bèstia negra" que només contrarrestaren amb un gol marcat per Cano. Després d'aquest resultat les aigües tornaren pel seu camí i es va vèncer, una setmana més tard, al Sant Jaume de Binissalem (3-1) amb gols de Salom (2) i Mòjer. A aquest resultat li va seguir una altra victòria a domicili (1-2) contra els blaugranes de Sa Pobla materialitzant C. Tomàs i un defensor del

Poblense en pròpia porta. I per arradonir un altre important triomf a domicili (1-2) contra el Santanyí, un dels més qualificats del Grup B de II Regional perquè no debates, fins a la data, venia ocupant un dels primers llocs de la taula classificatòria, però els gols de Mòjer i Tomàs contrarrestaren el gol local i feren que els dos punts viatjassen a Lluçmajor.

Una bona ratxa que esperam que tengui continuïtat i que s'aconsegueixi, al manco, mantenir-se en les primeres posicions.

J.Q.

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 2 - Tel. 66 02 87

LLUCMAJOR

Infantils C.D. Espanya (I Regional)**15 GOLS EN TRES PARTITS!**

J. Quintana.

Fa una temporadeta que van malament els al·lotets entrenats pel tàndem Ferrer-Lascolas i tenim la prova en els 15 gols! que han encaixat en els tres darrers partits celebrats abans de tancar aquesta edició, és a més, sense haver-ne aconseguit cap a favor.

Després de la victòria de què ja vos informàrem a l'anterior número, aconseguida a costa de l'"Avance" l'equip del Consell (3-1) amb gols de Martorell (2) i S. Martí i això que el Consell ocupa un dels darrers llocs de la classificació. Després han vingut les derrotes, ja comentades amb referència als 15 gols, del Badia (6-0), Escolar (2-0) i Olímpic de Manacor (0-7).

I si Badia i Olímpic, entre tots dos ens han mar-

J. Martorell, M. Cirer i M. Montalvo, jugadors dels Infantils del C.D. "Espanya".

cat tretze gols, van ben classificats —segon i tercer respectivament— i millor encara va el Joventut Esportiva que és el primer

classificat i pròxim rival de l'Espanya a Inca, encontre que ja s'haurà celebrat quan apareixin aquestes línies. S'aconseguirà sortir

d'aquest mal camí? Confiem que sí. De totes formes vos continuarem informant en el pròxim número de la revista.

Alevins C.D. Espanya (I Regional)**S'HA GUANYAT EL PRIMER PARTIT!**

Quintana Castell.

A la fi es va guanyar el primer partit!. I a més a més fora de casa, concretament contra l'"Avance" (1-3) marcant els tres gols en Ruiz el qual es destaca, i de molt, com a màxim goleador de l'equip. Després d'aquest primer triomf de la temporada va tocar jugar a casa contra la U.D. Poblera però no es va celebrar el partit a causa del mal temps, l'excès de pluja que va caure sobre el camp llucmajorer va fer ajornar la confrontació per a dia 21 de novembre.

El darrer resultat que coneixem és el de Binissalem, jugat contra el Sant Jaume, on els nostres representants sofriren una golejada en contra (8-0) sense ni tan sols marcar el gol que anomenam de l'"honor". Com excusa, si és que ho podem dir així, val a dir que els jugadors llucmajorers viatjaren amb onze jugadors just sense poder realitzar cap tipus de canvi durant el partit a

E. Tallón i B. Sacares, entrenadors dels alevins C.D. "Espanya".

causa de les lesions i de la grip, que mermaren l'equip del C.D. Espanya.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa. 37

Teléfono 66 04 69

LLUCHMAYOR - Mallorca

Futbol d'empreses - Grup B**RESTAURANT TROPICAL,
L'UNIC INVICTE**

El "Restaurant Tropical" és, fins a la data, l'únic equip del Grup B, que no ha sofert la derrota. La victòria a Santa Ponsa per (0-1), amb el gol marcat per J. Clar, permet posar tres punts d'avantatge en la classificació, a més d'acabar amb la imbatibilitat del segon classificat ("Veterans Sta. Ponsa")

Es prou important l'optimisme que regna a l'equip i dins del capítol d'anècdotes, podem esmentar que cada encontre és filmat en vídeo per Josep Lluís Garcia o per Tomeu Bergas, el qual també col.labora com a jugador si és necessari.

Quant a gols, hem de dir que Silverio, amb 8, és el més realitzador d'un total de 24 aconseguits. En contra, solament s'han encaixat 5 que permeten al "Tropical" ser el menys golejat.

El darrer encontre, 30 de novembre, al Camp Municipal, la victòria local contra el Son Forteza fou total (5-0). Cinc dianes que varen ser poques tenint en compte les nombroses ocasions, però l'anècdota va ser la retirada de l'àrbitre poc temps després d'haver començat el partit i després del primer gol de l'equip de Lluçmajor.

El fet, poc usual, va succeir quan els jugadors del Son Forteza comen-

Silverio, màxim golejadore.

taren que el gol venia d'un fora de joc, a més que la seva actuació perjudicava ambdós conjunts i que, per fer això, valdria més anar-se'n. Dit i fet, l'àrbitre pità i donà per acabat el partit. Pensam que les seves condicions físiques i la seva lucidesa mental no eren òptimes i prou feina hi hagué per convèncer-lo a continuar.

I poc més podem afegir, per ventura recalcar que el "Tropical" ho té més fàcil que mai per aconseguir el campionat, malgrat encara manqui molta lliga.

JAUME.

Benjamins Sport Lluçmajor**DE CADA DIA, MES ADICTES
AL FUTBOL SALA**

El futbol sala, no hi ha dubte, compta de cada dia amb més seguidors. Cal destacar l'Sport Lluçmajor representat pels més petits del nostre futbol, aquesta temporada presidits per Antoni Tomàs i entrenats per Miquel González.

Fins a la data la cosa va bastant bé per als nostres representants i dels quatre partits, dels que tenim notícia, s'han aconseguit tres victòries i una sola derrota. Es a dir:

R.S'Indioteria, 0 - S.

Lluçmajor, 11. Amb gols de Munar (5), J. Bonet (3), A. Bonet (1), Corbalán (1) i Castell (1).

S. Lluçmajor, 1 - R. Mallorca A., 4.- L'únic gol local marcat per J. Bonet.

O.R. Lluç, 2 - S. Lluçmajor, 6.

Els gols visitants aconseguits per A. Bonet (3), J. Bonet (2) i A. Tomàs (1).

S. Lluçmajor, 4 - Estudiant A, 1. Gols llucmajorers aconseguits per A. Bonet (3) i J. Bonet (1).

Quintana.

Llorenç Bujosa i Antoni Martínez, els dos porters del Sport Lluçmajor.

Trofeu «Sony»**AL MAXIM GOLEJADOR DE CADA
UN DELS CINQ EQUIPS DE FUTBOL
LOCALS**

C.D. ESPANYA (I Regional).- Baltasar 8 gols; Terrassa, 5; Monserrat 4; Frau 2; Vich 1, Roig 1, Paniza 1, Jaume 1 i Salvà 1.

JUVENILS C.D. ESPANYA (II Regional).- Mòjer 7 gols, C. Tomàs 6; A. Salom 6, Servera 2, Taboada 2, Ramos 1, Cano 1 i defensor contrari en pròpia porta 1.

INFANTILS C.D. ESPANYA (I Regional): S. Martí 5 gols, B. Cardell 3, J. Martorell 3, A. Gálvez 2, A. Garau 1, O. Riera 1 i

J. Costa 1.

ALEVINES C.D. ESPANYA (I Regional): A. Ruiz 5 gols; L. Barceló 1, J. Bonet 1, A. Clar 1 i B. Colom 1.

B.R. TROPICAL (TORNEIG D'EMPRESSES); Silverio 6 gols, M. Jaume 3, Mas Pons 2, M. Magaña 2, Alejandro 2, J. Clar 1, B. Garf 1 i J. Oller 1.

Darreres jornades comptabilitzades 23 i 24-XII-85.

Coordina: Joan Quintana Castell.

TALLER MECANICO

ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

FOTO D'ESTUDI

REPÒRTATGES

FOTOGRAFIA INDUSTRIAL

I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

POLEMICA AL BASQUET DE LES ILLES

Després d'un acabament d'estiu un tant mogut amb les eleccions a la federació de bàsquet ha vingut l'hivern una altra vegada, la normalitat, però no massa, ja que així mateix n'han succeïts bastants de fets.

Com dèiem abans es varen dur a terme les eleccions a la federació i a aquestes, s'hi presentaren dues candidatures. L'una encapçalada pel Sr. Rullan, el qual era l'antic president. L'altra era el Sr. Jori que fou l'aspirant a president.

Després d'una llarga campanya electoral a través de totes les illes, clubs i altres estaments representats a l'assemblea electiva es va donar pas a les eleccions les quals foren guanyades pel Sr. Rullan.

Després de les eleccions, impugnacions, protestes, i males cares; el nou antic president posà en funcionament el seu programa electoral i primer de tot el més polèmica i que més protestes havia aixecat en els seus opositors. La creació d'una III divisió balear única amb una petita ajuda per part de la federació.

Aquesta postura presa per part de la federació, no agradà gens a clubs com el Lluçmajor que havia recolzat l'aspirant, així com quasi tota la resta dels que l'any passat havien jugat a la III en el grup mallorquí. D'aquesta manera, renunciaren a la categoria davallant automàticament a provincial.

Així es produeix

l'anècdota que dos equips llucmajorers juguen a la mateixa categoria. Però tranquils, és molt difícil que arribin a enfrontar-se ja que juguen a grups distints.

Posats en contacte amb Damià Font president del club de bàsquet, per tal que ens informàs del per què de la seva renúncia a continuar jugant a III, ell comentà que les economies dels clubs no eren tan riques com per a afrontar una constant volta de viatges entre les nostres illes, a més a més si tenim en compte que l'acord aconseguit entre els diversos clubs mallorquins per renunciar a la categoria i jugar els mateixos sense haver d'afrontar tantes despeses també destacà la no compensació dels viatges amb la qualitat dels equips a visitar.

L'únic caire negatiu que hi trobà fou la no possibilitat d'optar a places d'ascens a II, amb vistes a les quals s'havia confeccionat l'equip.

I així acabà la història. No tenim III, però tenim una provincial bona amb un Alcudia que amb jugadors com Cifre i Sastre que altre temps jugaren a I Divisió, va capdavantera en la classificació, seguida del 'Revoltoza' llucmajorer que no pot comptar amb el seu base Noguera per motius d'estudis i fins fa poc d'Antoni Cantallops els dos únics llucmajorers —a part de l'entrenador— que hi havia l'any passat.

I Torneig de «futbito» Cana Marola - S'Estanyol

VIATGES XALOKI, CAMPIO

Amb la victòria (2-0) sobre el Bar Nou, Viatges XALOKI es proclamà campió del primer torneig de "futbito" de S'Estanyol, organitzat pel Bar Cana Marola.

A la lligueta final, integrada pels quatre capdavanters del campionat: XALOKI, NEULA, BAR NOU i JUANOTA es produïren els següents resultats.

XALOKI-NEULA (5-0)
JUANOTA-BAR NOU (3-3)

guanyador per penaltis: Bar Nou.

Pel 3er. i 4t. lloc no es presentà Na Juanota essent per tant el Neula el tercer classificat.

Aquest primer campionat acabà el passat 9 de Novembre i hi hagué bauxa i sarau per llarg a més dels trofeus i regals que en Gabriel de Cana Marola reparà als participants.

Enhorabona a tots:
Jaume.

Born, 7 Tel. 66 02 75

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

SOM LA RADIO QUE MES S'ESCOLTA

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que informa i entretén. Aquesta és la ràdio. feim a RADIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores de l'any. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment personals. Programes per escoltar i parlar. RADIO POPULAR.

O.M. 1.224 KHz
F.M. 97.5 MHz.

RADIO POPULAR
LA RADIO ENCESA

25 ANIVERSARI

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets...

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFIQUES
VENDA DE CARRETES...

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

Entre noltros

NAIXEMENTS

- Bartomeu Vich Caldés, fill de Jaume i Maria, nasqué dia 28/10
- Josep Valenzuela Cladera, fill de Miquel Angel i Neus, nasqué dia 7/11

MATRIMONIS

- Joan Garau Cantallops i Margalida Riera Matas, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 6/10
- Diego Torres Gómez i Joana Ferrer Carbonell, es casaren al Santuari de Gràcia dia 26/10
- Miquel Tomàs Jaume i Antònia Aina Jaume Femenias, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 26/10
- Agustí Amengual Seguí i Antònia Vadell Adrover, es casaren al Santuari de Gràcia dia 28/9
- Andreu Grimalt Dora i Maria Isabel Fernández Martínez, es casaren a la Parròquia de Lluçmajor dia 12/10
- Josep López Ariza i Isabel Garrido Inés, es casaren al Jutjat de Pau dia 9/11
- Nicolau Roig Martorell i Maria Encarnació Molina Juan, es casaren al Jutjat de Pau dia 9/11

DEFUNCIONS

- Damià Tomàs Tomàs, morí dia 26/10 als 72 anys
- Aina Maria Nicolau Capellà, morí dia 27/10 als 78 anys
- Maria Tomàs Noguera, morí dia 30/10 als 82 anys
- Maria Romero Bustos, morí dia 7/11 als 55 anys
- Nita Colomar Tur, morí dia 11/11 als 53 anys
- Angela Garau Cardell, morí dia 16/11 als 90 anys

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

ELEFANT

**Un lloc on la bona
marxa no es deslliga
del bon gust**

Plaça Espanya

Tel. 66 15 17

LLUCMAJOR

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
 S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
 PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

Maderas ramon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
 Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1
 Telèfono 66 08 37
 LLUCMAJOR (MALLORCA)

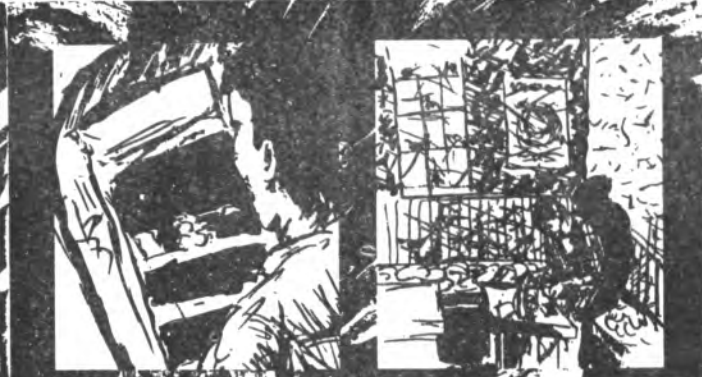
ALMACEN:
 Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
 MANACOR

Destilerias Reunidas S.A.

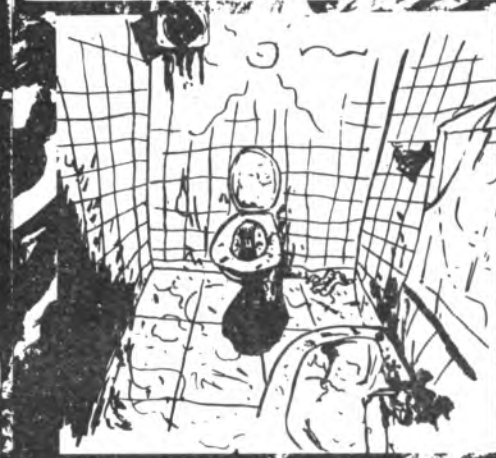
FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES, WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
 EDIFICIO DERESA**

DESFERMANT TOTS ELS SENTITS A LA MÍNIMA POSSIBILITAT, PER ALLIBERAR EL PRESONER INTERIOR. PER TORNAR-Ú PENJAR AL SUC, AL FUM, AL SEXE, O A CIRCUITS I FILS D'ELECTRICITAT. SIMPLEMENT UNA PERSONALITAT ARTIFICIAL... SIMPLEMENT UN FINAL CLAR.

CLOTS. COM BOQUES DE LA TERRA, ENGOLINT FAMELICAMENT GENTS BUIDES. CALENTORS, INTERIOR DE GUST ÀCID. A L'EXTERIOR, UN MUNT DE ROSTRES ILLUMINATS PER LLUMS PSICODÈLICS I EL CAP ENVAIT PER AMENAGANT MÚSICA. GENTS RELAXADES QUE PLANIFIQUEN UN FUTUR SENSE COLORS DE MIRADES DOLCES O QUE FUGEN DEL PRESENT PER CAMINYS VERDS I GRISOS.

"ENTREGA SENSE ALTRES TESTIMONIS QUE ELS SEUS COMPANYS AL DESFET EXCÉS DE FALSA ALEGRIA, DOBLE PRODUCTE DE LA LLI-BERTAT I DEL ROM".
EDGAR A. POE.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS. TROPI !. . .

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUDES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

P'ES FORAT D'ES MOIX

No pareix ver!, després de tants d'anys de democràcia i encara no podem veure els rètols, acabats de posar, escrits en la nostra llengua.

MAGDALENES (Sense mantega)

6 ous
1/4 de llet
350 grs. d'oli
350 grs. de sucre
Mitja llimona rallada
600 grs. de farina fluixa
1 paquet de canari o Royal

FORN *Ca'n Paco*

ELABORACIO

ESTAU ATENTS A
PARTIR DEL DIA 1 DE
DESEMBRE

Se mesclen tots els ingredients i se deixa reposar un quart d'hora, després se torna remenar un poc més i se posa dins paneretes de paper.
Se couen amb el foc bastant calent

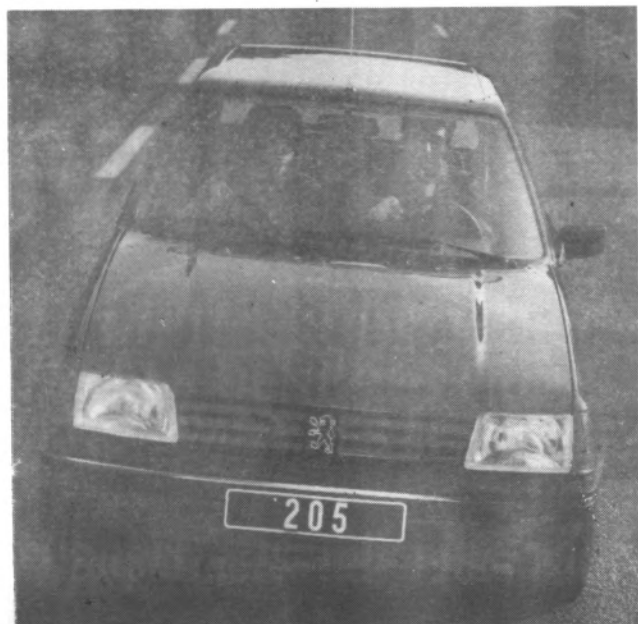
LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II
C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**AGENTE
OFICIAL**

FELIÇ NADAL I
PROSPER 1.986

**PEUGEOT 205
MOTOR DIESEL
EL COTXE QUE NO VOS
FARA RENUNCIAR**

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

Ca'n Pau Salvà

*BOTIGA: C/ Bisbe Taixaquet, 24

Tel. 66 01 04 - 66 02 55

DEPARTAMENT INFORMATICA

Canon

COMPUTER SYSTEMS

**NO OFERIM ORDENADORS!
NO VENEM ORDENADORS!**

*Donam solucions als seus problemes de gestió i de càlcul
*Tenim un equip d'especialistes al servei dels clients interessats per estudiar cada cas en particular

**SERVEI POST - VENDA GARANTITZAT
PREUS ECONOMICS! DEMANI PRESSUPOST**

ATENCIO LLUCMAJORERS!

**PENTA
ASESORAS**

PROXIMA OBERTURA

**ASSESSORIA FISCAL I LABORAL
CENTRE DE CALCUL - CONTABILITATS
SERVEIS ADMINISTRATIUS**

Plaça Espanya, 53

LLUCMAJOR